

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα</u>	<u>Σελίδα</u>
	<i>Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση</i>	
97/C 261/01	Πράξη του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 1997, σχετικά με την κατάρτιση της σύμβασης για την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις	1
97/C 261/02	Πράξη του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 1997, για την κατάρτιση του πρωτοκόλλου σχετικά με την ερμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της σύμβασης για την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις	17
97/C 261/03	Επεξηγηματική έκθεση όσον αφορά τη σύμβαση που καταρτίστηκε βάσει του άρθρου Κ.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση για την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις	26
97/C 261/04	Επεξηγηματική έκθεση όσον αφορά το πρωτόκολλο που καταρτίστηκε βάσει του άρθρου Κ.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με την ερμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της σύμβασης για την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις	38

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση)

ΠΡΑΞΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Μαΐου 1997

σχετικά με την κατάρτιση της σύμβασης για την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις

(97/C 261/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο Κ.3 παράγραφος 2 στοιχείο γ),

τις απόψεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾, κατόπιν διαβουλεύσεων που έγιναν από την προεδρία βάσει του άρθρου Κ.6 της συνθήκης,

Εκτιμώντας ότι για να επιτευχθούν οι στόχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα κράτη μέλη φρονούν ότι οι κανόνες για τη συνεργασία κατά την επίδοση και την κοινοποίηση δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις είναι θέμα κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτει στο πλαίσιο της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, όπως ορίζεται στον τίτλο VI της συνθήκης,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ την κατάρτιση της επισυναπτόμενης σύμβασης που υπογράφεται σήμερα από τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών,

ΣΥΝΙΣΤΑ την έγκρισή της από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις αντίστοιχες συνταγματικές τους διατάξεις.

Βρυξέλλες, 26 Μαΐου 1997.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

W. SORGDRAGER

(¹) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 11 Απριλίου 1997 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

ΣΥΜΒΑΣΗ

καταρτιζόμενη βάσει του άρθρου Κ.3 της συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ της παρούσας σύμβασης, κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ στην πράξη του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 26ης Μαΐου 1997,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ την καλύτερη και ταχύτερη διαβίβαση μεταξύ των κρατών μελών των δικαστικών και εξωδίκων πράξεων προς επίδοση και κοινοποίηση σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ότι, προς τούτο, η διαβίβαση των εν λόγω πράξεων θα διενεργείται αμέσως και ταχέως, διά των υπηρεσιών που ορίζονται από τα κράτη μέλη,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ότι το άρθρο Κ.3 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση προβλέπει ότι οι καταρτιζόμενες βάσει του άρθρου Κ.3 συμβάσεις μπορούν να προβλέπουν ότι το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ερμηνεύει τις διατάξεις τους σύμφωνα με τις λεπτομερείς διατάξεις που καθορίζονται ενδεχομένως στις εν λόγω συμβάσεις.

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη σύμβαση της Χάγης, της 15ης Νοεμβρίου 1965, σχετικά με την επίδοση και την κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, και ιδίως το άρθρο 25, σύμφωνα με το οποίο η σύμβαση αυτή δεν παρεκκλίνει από τις συμβάσεις των οποίων τα συμβαλλόμενα κράτη είναι ή θα είναι μέρη και που περιέχουν διατάξεις επί θεμάτων που ρυθμίζονται από τη σύμβαση αυτή,

ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι**Άρθρο 1****Πεδίο εφαρμογής**

1. Η παρούσα σύμβαση ισχύει σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις οσάκις μια δικαστική ή εξώδικη πράξη πρέπει να διαβιβαστεί από ένα κράτος μέλος σε άλλο προκειμένου να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί.

2. Η σύμβαση δεν εφαρμόζεται όταν η διεύθυνση του παραλήπτη της πράξης είναι άγνωστη.

Άρθρο 2**Υπηρεσίες διαβίβασης και λήψης**

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει τους δημόσιους λειτουργούς, αρχές ή άλλα πρόσωπα, στο εξής «υπηρεσίες διαβίβασης», που είναι αρμόδια για τη διαβίβαση των δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων οι οποίες πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν σε άλλο κράτος μέλος.

2. Κάθε κράτος μέλος ορίζει τους δημόσιους λειτουργούς, αρχές ή άλλα πρόσωπα, στο εξής «υπηρεσίες λήψης», που είναι αρμόδια για την παραλαβή δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων άλλου κράτους μέλους.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να δηλώσουν, κατά τη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2, ότι θα ορίσουν μια υπηρεσία διαβίβασης ή/και μια υπηρεσία λήψης. Τα ομοσπονδιακά κράτη, τα κράτη με πλείονα νομικά συστήματα ή τα κράτη με αυτόνομες εδαφικές μονάδες δύναται να ορίσουν περισσότερες υπηρεσίες. Ο ορισμός ισχύει επί πέντε έτη με δυνατότητα ανανέωσης ανά πενταετία.

4. Κάθε κράτος μέλος, κατά τη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2, παρέχει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) τις ονομασίες και διευθύνσεις των υπηρεσιών λήψης που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3·
- β) την κατά τόπον αρμοδιότητά τους·
- γ) τα μέσα παραλαβής εγγράφων που έχουν στη διάθεσή τους και

- δ) τις γλώσσες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη συμπλήρωση του έντυπου που προσαρτάται στην παρούσα σύμβαση.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στο θεματοφύλακα κάθε μεταγενέστερη μεταβολή αυτών των στοιχείων.

Άρθρο 3

Κεντρική αρχή

Κάθε κράτος μέλος, κατά τη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2, ορίζει μια κεντρική αρχή αρμόδια να:

- α) παρέχει πληροφορίες στις υπηρεσίες διαβίβασης·
- β) επιλύει τις δυσχέρειες που μπορεί να προκύψουν κατά τη διαβίβαση των προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων·
- γ) διαβιβάζει, εκτάκτως, στην αρμόδια υπηρεσία λήψης αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης, μετά από αίτηση της υπηρεσίας διαβίβασης.

Τα ομοσπονδιακά κράτη με πλείονα νομικά συστήματα ή τα κράτη με αυτόνομες εδαφικές μονάδες δύνανται να ορίζουν περισσότερες κεντρικές αρχές.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Τμήμα 1

Διαβίβαση και επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων

Άρθρο 4

Διαβίβαση πράξεων

1. Οι δικαστικές πράξεις διαβιβάζονται απευθείας και το ταχύτερο δυνατό μεταξύ των υπηρεσιών που ορίζονται βάσει του άρθρου 2.
2. Η διαβίβαση πράξεων, αιτήσεων, επικυρώσεων, αποδεικτικών παραλαβής, βεβαιώσεων και λοιπών εγγράφων μεταξύ των υπηρεσιών διαβίβασης και των υπηρεσιών λήψης γίνεται με οποιοδήποτε κατάλληλο μέσο, εφόσον το περιεχόμενο της παραλαμβανόμενης πράξης είναι αληθές και συμπίπτει απολύτως προς το περιεχόμενο της πράξης που διαβιβάστηκε, και εφόσον όλες οι εμπεριεχόμενες πληροφορίες είναι ευανάγνωστες.
3. Η διαβιβαζόμενη πράξη συνοδεύεται από αίτηση συντασσόμενη επί του έντυπου που προσαρτάται στην

παρούσα σύμβαση. Το έντυπο συμπληρώνεται στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ή, εφόσον οι επίσημες γλώσσες του εν λόγω κράτους μέλους είναι πλείονες, στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη ή σε άλλη γλώσσα, την οποία το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση έχει δηλώσει ότι μπορεί να δεχθεί. Κατά τη γνωστοποίηση του άρθρου 24 παράγραφος 2, κάθε κράτος μέλος δηλώνει μία ή περισσότερες επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκτός από την δική του ή τις δικές του, στις οποίες δέχεται να συμπληρωθεί το έντυπο.

4. Δεν απαιτείται βεβαίωση της γνησιότητας ή ανάλογη διατύπωση για τις διαβιβαζόμενες πράξεις και έγγραφα.

5. Όταν η υπηρεσία διαβίβασης επιθυμεί την επιστροφή ενός αντιγράφου της πράξεως συνοδευόμενου από τη βεβαίωση του άρθρου 10, αποστέλλει την πράξη εις διπλούν.

Άρθρο 5

Μετάφραση των πράξεων

1. Η υπηρεσία διαβίβασης στην οποία κατατίθεται η προς διαβίβαση πράξη επισημαίνει στον αιτούντα ότι ο παραλήπτης μπορεί να αρνηθεί να παραλάβει την πράξη εφόσον δεν έχει συνταχθεί σε μία από τις γλώσσες που ορίζει το άρθρο 8.

2. Ο αιτών επιβαρύνεται με τα τυχόν έξοδα μετάφρασης πριν από τη διαβίβαση της πράξης, υπό την επιφύλαξη μεταγενέστερης απόφασης δικαστηρίου ή αρμόδιας αρχής η οποία καταλογίζει τη δαπάνη σε άλλο πρόσωπο.

Άρθρο 6

Παραλαβή των πράξεων από την υπηρεσία λήψης

1. Ευθύς ως της περιέλθει η πράξη, η υπηρεσία λήψης αποστέλλει το συντομότερο και οπωσδήποτε εντός επτά ημερών από την παραλαβή αποδεικτικό παραλαβής στην υπηρεσία διαβίβασης με το ταχύτερο μέσο και χρησιμοποιώντας το έντυπο που προσαρτάται στην παρούσα σύμβαση.

2. Εάν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης δεν μπορεί να εκτελεσθεί με βάση τις διαβιβαθείσες πληροφορίες ή πράξεις, η υπηρεσία λήψης επικοινωνεί με το ταχύτερο μέσο με την υπηρεσία διαβίβασης ζητώντας τα ελλείποντα στοιχεία ή πράξεις.

3. Εάν είναι προφανές ότι η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης δεν εμπίπτει στην παρούσα σύμβαση ή εάν η μη τήρηση των απαιτούμενων τυπικών προϋποθέσεων καθιστά αδύνατη την επίδοση ή την κοινοποίηση, η αίτηση και

οι διαβιβαζόμενες πράξεις επιστρέφονται, άμα τη παραλαβή τους, στην υπηρεσία διαβίβασης μαζί με την έντυπη βεβαίωση επιστροφής που προσαρτάται στην παρούσα σύμβαση.

4. Η υπηρεσία λήψης που παραλαμβάνει πράξη για την επίδοση ή την κοινοποίηση της οποίας στερείται κατά τόπο αρμοδιότητας διαβιβάζει την πράξη αυτή και τη σχετική αίτηση στην αρμόδια υπηρεσία λήψης αυτού του κράτους μέλους, εφόσον η αίτηση πληροί τους όρους του άρθρου 4 παράγραφος 3 και ενημερώνει την υπηρεσία διαβίβασης διά του εντύπου που προσαρτάται στην παρούσα σύμβαση. Η τελευταία ενημερώνει την υπηρεσία διαβίβασης κατά την παραλαβή της πράξης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1.

Άρθρο 7

Επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων

1. Η υπηρεσία λήψης επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη ή μερμινά προς τούτο σύμφωνα είτε με το δίκαιο του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση είτε με τον ειδικό τύπο τον οποίο ζήτησε η υπηρεσία διαβίβασης, εφόσον αυτός δεν αντιβαίνει στο δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους.

2. Οι ενέργειες που απαιτούνται για την επίδοση ή κοινοποίηση ολοκληρώνονται το συντομότερο δυνατό. Εν πάση περιπτώσει, εάν δεν καταστεί δυνατή η επίδοση και η κοινοποίηση εντός μήνα από την παραλαβή, η υπηρεσία λήψης ειδοποιεί σχετικά την υπηρεσία διαβίβασης μέσω της τυποποιημένης βεβαίωσης που επισυνάπτεται στην παρούσα σύμβαση, η οποία καταρτίζεται υπό τους όρους του άρθρου 10 παράγραφος 2. Η προθεσμία υπολογίζεται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Άρθρο 8

Άρνηση παραλαβής της πράξης

1. Η υπηρεσία λήψης ενημερώνει τον παραλήπτη ότι μπορεί να αρνηθεί την παραλαβή, εφόσον η πράξη που επιδίδεται ή κοινοποιείται δεν έχει συνταχθεί σε μία από τις ακόλουθες γλώσσες:

α) στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ή, εάν αυτό το κράτος έχει περισσότερες επίσημες γλώσσες, στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να γίνει η επίδοση ή η κοινοποίηση

ή

β) σε γλώσσα του κράτους μέλους διαβίβασης την οποία ο παραλήπτης κατανοεί.

2. Εάν η υπηρεσία λήψης πληροφορηθεί ότι ο παραλήπτης αρνείται να παραλάβει την πράξη σύμφωνα με την παράγραφο 1, ενημερώνει αμέσως την υπηρεσία διαβίβα-

σης, μέσω της βεβαίωσης που προβλέπεται στο άρθρο 10, και επιστρέφει την αίτηση και τις πράξεις των οποίων ζητείται η μετάφραση.

Άρθρο 9

Ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης

1. Η ημερομηνία της επίδοσης ή της κοινοποίησης μιας πράξης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 7, είναι η ημερομηνία κατά την οποία η πράξη επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 8.

2. Ωστόσο όταν, στα πλαίσια κινηθείσας ή εκκρεμούσας διαδικασίας στο κράτος μέλος προέλευσης, μια πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί εντός τακτής προθεσμίας, λαμβάνεται υπόψη για τον αιτούντα η ημερομηνία που καθορίζεται από το δίκαιο του κράτους αυτού.

3. Κατά τη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2, κάθε κράτος μέλος μπορεί να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 10

Βεβαίωση επίδοσης ή κοινοποίησης και αντίγραφο της επιδοθείσας ή κοινοποιηθείσας πράξης

1. Αφού ολοκληρωθούν οι διατυπώσεις επίδοσης ή κοινοποίησης, εκδίδεται σχετική βεβαίωση βάσει του εντύπου που προσαρτάται στην παρούσα σύμβαση, η οποία αποστέλλεται στην αρχή διαβίβασης μαζί με αντίγραφο της οικείας πράξης, σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 4 παράγραφος 5.

2. Η βεβαίωση συντάσσεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους προέλευσης ή σε άλλη γλώσσα που το κράτος μέλος προέλευσης έχει δηλώσει ότι μπορεί να δεχθεί. Κάθε κράτος μέλος, κατά τη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2, δηλώνει την ή τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης —εκτός από τη δική του ή τις δικές του— τις οποίες μπορεί να δεχθεί για τη συμπλήρωση του εντύπου.

Άρθρο 11

Έξοδα επίδοσης ή κοινοποίησης

1. Για την επίδοση ή την κοινοποίηση δικαστικών πράξεων προερχομένων από κράτος μέλος δεν καταβάλλονται ούτε επιστρέφονται τέλη ή έξοδα για τις υπηρεσίες που προσέφερε το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

2. Ο αιτών καταβάλλει ή επιστρέφει τα έξοδα που προκύπτουν από:

- α) την απασχόληση του δικαστικού προσώπου ή του αρμόδιου προσώπου κατά το δίκαιο του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση·
- β) τη χρήση ειδικού τύπου επίδοσης ή κοινοποίησης.

Τμήμα 2

Άλλοι τρόποι διαβίβασης και επίδοσης ή κοινοποίησης δικαστικών πράξεων

Άρθρο 12

Διαβίβαση διά της προξενικής ή διπλωματικής οδού

Κάθε κράτος μέλος δύναται, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να χρησιμοποιεί την προξενική ή τη διπλωματική οδό για τη διαβίβαση δικαστικών πράξεων με σκοπό την επίδοση ή την κοινοποίηση προς τις αρχές άλλου κράτους μέλους, οι οποίες ορίζονται βάσει του άρθρου 2 ή 3.

Άρθρο 13

Επίδοση ή κοινοποίηση από διπλωματικούς ή προξενικούς υπαλλήλους

1. Κάθε κράτος μέλος δύναται να επιδίδει ή να κοινοποιεί δικαστικές πράξεις σε κατοίκους άλλου κράτους μέλους, χωρίς οποιαδήποτε χρήση καταναγκασμού, απευθείας μέσω των διπλωματικών ή προξενικών του υπαλλήλων.

2. Κάθε κράτος μέλος δύναται, κατά τη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2, να αντιταχθεί στη χρησιμοποίηση αυτής της ευχέρειας στην επικράτεια του εκτός εάν οι πράξεις πρόκειται να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν σε υπηκόους του κράτους μέλους από το οποίο προέρχονται οι πράξεις.

Άρθρο 14

Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς

1. Κάθε κράτος μέλος δύναται να επιδίδει ή να κοινοποιεί δικαστικές πράξεις απευθείας με το ταχυδρομείο σε κατοίκους άλλου κράτους μέλους.

2. Κάθε κράτος μέλος δύναται, κατά τη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2 ή οποιαδήποτε άλλη στιγμή, να καθορίσει τους όρους υπό τους οποίους μπορεί να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση δικαστικών πράξεων με το ταχυδρομείο.

Άρθρο 15

Απευθείας αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης

1. Η παρούσα σύμβαση δεν εμποδίζει τους έχοντες έννομο συμφέρον σε μια δίκη να επιδώσουν ή να κοινοποιήσουν απευθείας τις δικαστικές πράξεις μέσω δικαστικών επιμελητών, υπαλλήλων ή άλλων αρμοδίων προσώπων του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

2. Κάθε κράτος μέλος δύναται, κατά τη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2, να δηλώσει ότι αντιτίθεται στην επίδοση ή την κοινοποίηση δικαστικών πράξεων στην επικράτεια του κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΕΞΩΔΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16

Οι εξώδικες πράξεις μπορεί να διαβιβασθούν σε άλλο κράτος μέλος προς επίδοση ή κοινοποίηση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Άρθρο 17

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι αρμόδιο να ερμηνεύει την παρούσα σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις του πρωτοκόλλου που καταρτίστηκε με πράξη του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 26ης Μαΐου 1997.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 18

Εκτελεστική επιτροπή

1. Συγκροτείται επιτροπή στην οποία ανατίθεται η εξέταση των γενικών ζητημάτων των σχετικών με την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης.

2. Η επιτροπή συνεδριάζει τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος και για πρώτη φορά μόλις η σύμβαση τεθεί σε εφαρμογή, όπως προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 4, μεταξύ τριών κρατών μελών. Παρακολουθεί τη λειτουργία της σύμβασης και ειδικότερα την αποτελεσματικότητα των

αρχών που ορίζονται βάσει του άρθρου 2 και την πρακτική εφαρμογή του άρθρου 3 στοιχείο γ) και του άρθρου 9. Υποβάλλει σχετική έκθεση στο Συμβούλιο εντός τριών ετών από την πρώτη συνεδρίασή της και στη συνέχεια ανά πενταετία.

3. Στα καθήκοντα της επιτροπής περιλαμβάνονται επίσης:

- α) η κατάρτιση και η ετήσια ενημέρωση ενός εγχειριδίου που περιλαμβάνει τα στοιχεία που παρέχουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 4·
- β) η εκπόνηση γλωσσαρίου, περί των πράξεων που δύναται να επιδίδονται και να κοινοποιούνται στο πλαίσιο της παρούσας σύμβασης, στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4. Επιπλέον, η επιτροπή μπορεί να διατυπώνει προτάσεις για:

- α) την επιτάχυνση της διαβίβασης, επίδοσης ή κοινοποίησης των πράξεων·
- β) την αναπροσαρμογή του εντύπου που προσαρτάται στην παρούσα σύμβαση·
- γ) την έναρξη διαπραγματεύσεων για την αναθεώρηση της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 19

Εφαρμογή των άρθρων 15 και 16 της σύμβασης της Χάγης του 1965

Όσον αφορά τα εισαγωγικά της δίκης έγγραφα ή άλλες ισοδύναμες πράξεις, στα πλαίσια της παρούσας σύμβασης τυγχάνουν εφαρμογής τα άρθρα 15 και 16 της σύμβασης της Χάγης, της 15ης Νοεμβρίου 1965, σχετικά με την επίδοση και την κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, όπως εφαρμόζονται επί των αναλόγων εγγράφων που διαβιβάζονται στα πλαίσια της σύμβασης της Χάγης, και συνεπώς:

1. α) εάν έπρεπε να διαβιβαστεί εισαγωγικό δίκης έγγραφο ή άλλη ισοδύναμη πράξη σε άλλο κράτος μέλος με σκοπό την επίδοση ή την κοινοποίηση βάσει της παρούσας σύμβασης και ο εναγόμενος ερημοδικήσει, ο δικαστής υποχρεούται να αναστείλει την έκδοση αποφάσεως μέχρις ότου διαπιστωθεί ότι:
 - i) η πράξη επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε με τον τρόπο που ορίζει το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, όσον αφορά την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων στα πλαίσια διαδικασιών εντός του κράτους αυτού κατά προσώπων ευρισκομένων στην επικράτειά του, ή

- ii) η πράξη επεδόθη πράγματι στον εναγόμενο ή στην κατοικία του με άλλο τρόπο προβλεπόμενο από την παρούσα σύμβαση,

καθώς και ότι και στη μία περίπτωση και στην άλλη είτε η επίδοση ή κοινοποίηση είτε η παράδοση έγινε εγκαίρως, ώστε ο εναγόμενος να είναι σε θέση να αμυνθεί·

- β) κάθε κράτος μέλος έχει την ευχέρεια να δηλώσει, κατά τη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2, ότι ο δικαστής, παρά τις διατάξεις του στοιχείου α), μπορεί να εκδώσει απόφαση, ακόμη και εάν δεν έχει παραληφθεί βεβαίωση επίδοσης ή κοινοποίησης ή παράδοσης, εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- i) η πράξη διαβιβάστηκε με έναν από τους τρόπους που προβλέπονται στην παρούσα σύμβαση,
- ii) από την ημέρα της διαβίβασης της πράξης έχει παρέλθει διάστημα τουλάχιστον έξι μηνών, το οποίο ο δικάζων δικαστής θεωρεί επαρκές,
- iii) δεν έχει παραληφθεί καμία βεβαίωση, μολονότι έχει καταβληθεί κάθε εύλογη προσπάθεια μέσω των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση

- γ) τα στοιχεία α) και β) δεν εμποδίζουν το δικαστή να διατάξει προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα, σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης.

2. α) Εάν έπρεπε να διαβιβαστεί εισαγωγικό δίκης έγγραφο ή άλλη ισοδύναμη πράξη σε άλλο κράτος μέλος με σκοπό την επίδοση ή την κοινοποίηση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης, και εκδοθεί απόφαση κατά ερημοδικήσαντος εναγομένου, ο δικαστής έχει την ευχέρεια να απαλλάξει τον εναγόμενο από τα αποτελέσματα της παρόδου της προθεσμίας για την άσκηση ενδίκου μέσου κατά της αποφάσεως, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- i) ο εναγόμενος, χωρίς υπαιτιότητά του, δεν έλαβε εγκαίρως γνώση του εγγράφου, ώστε να αμυνθεί, ή δεν έλαβε εγκαίρως γνώση της απόφασης, ώστε να ασκήσει ένδικο μέσο, και
- ii) οι ισχυρισμοί του εναγομένου δεν φαίνονται παντελώς αστήρικτοι·

- β) η αίτηση απαλλαγής μπορεί να υποβληθεί μόνο μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα αφότου ο εναγόμενος έλαβε γνώση της απόφασης·

γ) κάθε κράτος μέλος, όταν προβαίνει στην προβλεπόμενη από το άρθρο 24 παράγραφος 2 γνωστοποίηση, μπορεί να δηλώσει ότι η αίτηση είναι απαράδεκτη, εάν υποβληθεί μετά την πάροδο ορισμένου διαστήματος που θα ορίζεται στη δήλωση, αλλά το οποίο σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι μικρότερο του ενός έτους από την έκδοση της απόφασης·

δ) το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται στις αποφάσεις που αφορούν την προσωπική κατάσταση.

Άρθρο 20

Σχέση με άλλες συμφωνίες ή διακανονισμούς

1. Η παρούσα σύμβαση δεν θίγει ισχύουσες ή μελλοντικές συμφωνίες ή διακανονισμούς που πληρούν τους όρους του άρθρου Κ.7 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών και οι οποίες περιλαμβάνουν διατάξεις για θέματα εμπύκτοντα στην παρούσα σύμβαση.

2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στο θεματοφύλακα της παρούσας σύμβασης:

- α) αντίγραφο των συμφωνιών ή διακανονισμών που αναφέρονται στην παράγραφο 1·
- β) κάθε καταγγελία αυτών των συμφωνιών ή διακανονισμών.

Άρθρο 21

Δικαστική αγωγή

Η παρούσα σύμβαση δεν θίγει την εφαρμογή του άρθρου 23 της σύμβασης για την πολιτική δικονομία, της 17ης Ιουλίου 1905, του άρθρου 24 της σύμβασης για την πολιτική δικονομία, της 1ης Μαρτίου 1954, και του άρθρου 13 της σύμβασης για τη διευκόλυνση της διεθνούς πρόσβασης στη δικαιοσύνη, της 25ης Οκτωβρίου 1980, μεταξύ των κρατών μελών που είναι μέρη αυτών των συμβάσεων.

Άρθρο 22

Προστασία των πληροφοριών

1. Οι πληροφορίες και ειδικότερα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται βάσει της σύμβασης χρησιμοποιούνται από την υπηρεσία λήψης μόνο για το σκοπό για τον οποίο διαβιβάστηκαν.

2. Οι υπηρεσίες διαβίβασης διασφαλίζουν το απόρρητο των πληροφοριών αυτών, σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν θίγουν τις εθνικές διατάξεις που επιτρέπουν στους ενδιαφερόμενους να ενημερώνονται για τη χρησιμοποίηση πληροφοριών διαβιβαζομένων κατ'εφαρμογή της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 23

Επιφυλάξεις

1. Κατά τη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2, κάθε κράτος μέλος δηλώνει ότι θα κάνει χρήση μιας ή περισσότερων επιφυλάξεων που προβλέπονται:

- α) στο άρθρο 2 παράγραφος 3·
- β) στο άρθρο 9 παράγραφος 3·
- γ) στο άρθρο 13 παράγραφος 2·
- δ) στο άρθρο 15 παράγραφος 2.

2. Άλλες, πλην των ρητώς προβλεπομένων, επιφυλάξεις δεν επιτρέπονται.

3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί ανά πάσα στιγμή να άρει την επιφύλαξη που έχει διατυπώσει. Η επιφύλαξη πάυει να παράγει αποτελέσματα ενενήντα ημέρες μετά τη γνωστοποίηση της άρσης.

Άρθρο 24

Έγκριση και έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα σύμβαση υπόκειται στην έγκριση των κρατών μελών σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης την ολοκλήρωση των συνταγματικών διαδικασιών έγκρισης της παρούσας σύμβασης.

3. Η παρούσα σύμβαση τίθεται σε ισχύ ενενήντα ημέρες μετά τη γνωστοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 από το κράτος μέλος που πρόεβη τελευταίο στη διατύπωση αυτή.

4. Μέχρι την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης, τα κράτη μέλη, όταν προβαίνουν στη γνωστοποίηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 ή και αργότερα, μπορούν να δηλώσουν ότι, καθ' όσον τα αφορά, η σύμβαση εκτός από το άρθρο 17 τυγχάνει εφαρμογής επί των σχέσεων τους με τα κράτη μέλη που έχουν κάνει την ίδια δήλωση. Οι δηλώσεις αυτές ισχύουν ενενήντα ημέρες μετά την κατάθεσή τους.

Άρθρο 25**Προσχώρηση**

1. Η παρούσα σύμβαση είναι ανοικτή προς προσχώρηση για κάθε κράτος που γίνεται μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Το κείμενο της παρούσας σύμβασης, συνταχθέν στη ή στις γλώσσες του προσχωρούντος κράτους μερίμνη του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι αυθεντικό.
3. Τα έγγραφα προσχώρησης κατατίθενται στο θεματοφύλακα.
4. Η παρούσα σύμβαση αρχίζει να ισχύει έναντι κάθε προσχωρούντος κράτους ενενήντα ημέρες μετά την κατάθεση του εγγράφου προσχώρησής του ή την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της σύμβασης, εάν αυτή δεν έχει ήδη τεθεί σε ισχύ κατά τη λήξη των ενενήντα ημερών.
5. Αν η παρούσα σύμβαση δεν έχει ακόμη αρχίσει να ισχύει κατά την κατάθεση του εγγράφου προσχώρησής τους, το άρθρο 24 παράγραφος 4 τυγχάνει εφαρμογής έναντι των προσχωρούντων κρατών μελών.

Άρθρο 26**Τροποποιήσεις**

1. Τυχόν τροποποιήσεις της παρούσας σύμβασης μπορούν να προταθούν από κάθε κράτος μέλος-συμβαλλόμενο μέρος στην παρούσα σύμβαση, ή από την Επιτροπή. Κάθε πρόταση τροποποίησης διαβιβάζεται στο θεματοφύλακα, ο οποίος τη διαβιβάζει στο Συμβούλιο.

2. Οι τροποποιήσεις αποφασίζονται από το Συμβούλιο, το οποίο συνιστά την έγκρισή τους από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς κανόνες τους.

3. Οι τροποποιήσεις που αποφασίζονται κατ' αυτό τον τρόπο τίθενται σε ισχύ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24 παράγραφος 3.

4. Παρά τις ανωτέρω παραγράφους 1 έως 3, τα επισυναπτόμενα έντυπα μπορούν να τροποποιηθούν με απόφαση του Συμβουλίου προτάσει της εκτελεστικής επιτροπής, βάσει του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 18 παράγραφος 4 στοιχείο β), ενός κράτους μέλους-συμβαλλόμενου μέρους στην παρούσα σύμβαση, ή της Επιτροπής.

Άρθρο 27**Θεματοφύλακας και δημοσίευση**

1. Θεματοφύλακας της παρούσας σύμβασης είναι ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Ο θεματοφύλακας δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*:
 - α) τις εγκρίσεις και τις προσχωρήσεις·
 - β) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης·
 - γ) την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να εφαρμόζεται η παρούσα σύμβαση μεταξύ τριών κρατών μελών·
 - δ) τις δηλώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφοι 1 και 2, άρθρο 3, άρθρο 4 παράγραφος 3, άρθρο 10 παράγραφος 2, άρθρο 14 παράγραφος 2, άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β), άρθρο παράγραφος 2 στοιχείο γ) και άρθρο 24 παράγραφος 4·
 - ε) τις επιφυλάξεις και άρσεις επιφυλάξεων κατ' άρθρο 23 παράγραφος 1.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Protocolo.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Protokoll gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν πρωτόκολλο.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Protocol.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent protocole.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-síithe a lámh leis an bPrótacal seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente protocollo.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Protocol hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente protocolo.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Hecho en Bruselas, el veintiséis de mayo de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único, en lenguas alemana, inglesa, danesa, española, finesa, francesa, griega, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den seksogtyvende maj nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed og er deponeret i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am sechsundzwanzigsten Mai neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έξι Μαΐου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels, on the twenty-sixth day of May in the year one thousand nine hundred and ninety-seven, in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-six mai mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an séú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventisei maggio millenovecentonovantasette, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, i testi di ciascuna di queste lingue facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

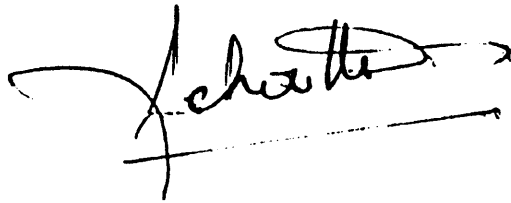
Gedaan te Brussel, de zesentwintigste mei negentienhonderd zevenennegentig, in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e seis de Maio de mil novecentos e noventa e sete, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdentenkymmenentenäkuudentena päivänä toukokuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Utfärdat i Bryssel den tjugosjätte maj nittonhundra nittiosju i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerat i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

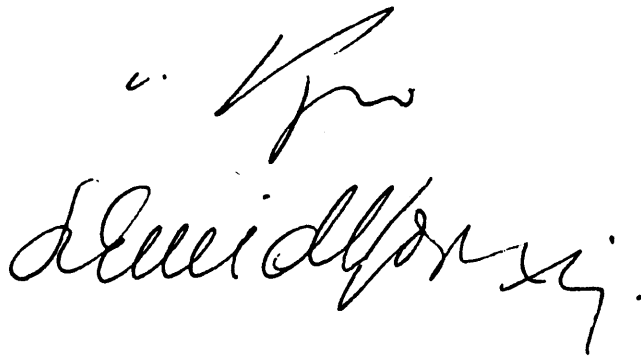
Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

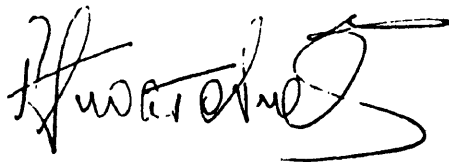
For regeringen for Kongeriget Danmark

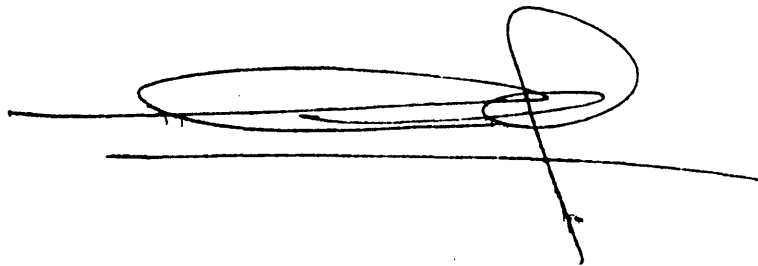
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

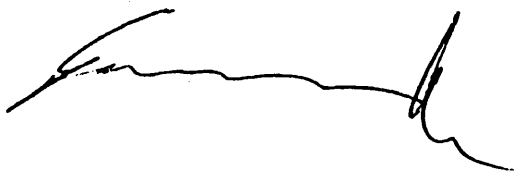
Pour le gouvernement de la République française

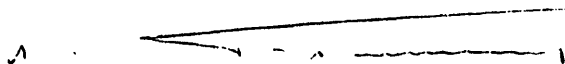
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Maryn Jayson

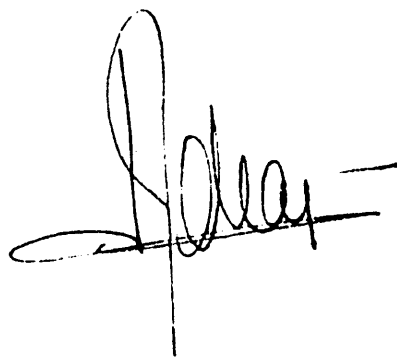
Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Manfred Wersing

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På Konungariket Sverige vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΔΟΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΞΩΔΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ Η ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

(ελληνικά, griego, græsk, Griechisch, greek, grec, greco, grieks, grego, kreikka, grekiska)

ΑΙΤΗΣΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ Ή ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΡΑΞΕΩΝ

(Άρθρο 4 παράγραφος 3 της σύμβασης)

Κωδικός αριθμός:

(*) Το σημείο αυτό είναι προαιρετικό.

1. ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗΣ

- 1.1. Στοιχεία ταυτότητας:
- 1.2. Διεύθυνση: 1.2.1. Οδός και αριθμός/ταχυδρομική θυρίδα: 1.2.3. Χώρα:
- 1.2.2. Τόπος και ταχυδρομικός τομέας: 1.3. Τηλ.: 1.4. Φαξ (*): 1.5. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (*):

2. ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΛΗΨΗΣ

- 2.1. Στοιχεία ταυτότητας:
- 2.2. Διεύθυνση: 2.2.1. Οδός και αριθμός/ταχυδρομική θυρίδα: 2.2.3. Χώρα:
- 2.2.2. Τόπος και ταχυδρομικός τομέας 2.3. Τηλ.: 2.4. Φαξ (*): 2.5. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (*):

3. ΑΙΤΩΝ

- 3.1. Στοιχεία ταυτότητας:
- 3.2. Διεύθυνση: 3.2.1. Οδός και αριθμός/ταχυδρομική θυρίδα: 3.2.3. Χώρα:
- 3.2.2. Τόπος και ταχυδρομικός τομέας 3.3. Τηλ. (*): 3.4. Φαξ (*): 3.5. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (*):

4. ΠΑΡΑΛΗΠΤΗΣ

- 4.1. Στοιχεία ταυτότητας:
- 4.2. Διεύθυνση: 4.2.1. Οδός και αριθμός/ταχυδρομική θυρίδα: 4.2.3. Χώρα:
- 4.2.2. Τόπος και ταχυδρομικός τομέας 4.3. Τηλ. (*): 4.4. Φαξ (*): 4.5. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (*):
- 4.6. Αριθμός δελτίου ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης ή αντίστοιχο στοιχείο/αριθμός οργάνωσης ή αντίστοιχο στοιχείο (*):

5. ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΠΙΔΟΣΗΣ Ή ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ

- 5.1. Σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση
- 5.2. Σύμφωνα με την ακόλουθη ειδική μέθοδο:
- 5.2.1. Αν η μέθοδος αυτή είναι ασυμβίβαστη με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται η πράξη, τότε η επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης (των πράξεων) πρέπει να γίνει σύμφωνα με το δίκαιο αυτό:
- 5.2.1.1. ναι
- 5.2.1.2. όχι

6. ΠΡΑΞΗ ΠΡΟΣ ΕΠΙΔΟΣΗ Ή ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

- α) 6.1. Φύση της πράξης
- 6.1.1. Δικαστική
- 6.1.1.1. κλήτευση 6.1.1.3. ένδικο μέσο
- 6.1.1.2. απόφαση 6.1.1.4. άλλη:
- 6.1.2. Εξώδικη
- β) 6.2. Ημερομηνία ή προθεσμία που ορίζεται στην πράξη (*):
- γ) 6.3. Γλώσσα της πράξης:
- 6.3.1. πρωτότυπο: D EN DK ES FIN F GR IT NL P S
- λοιπές:
- 6.3.2. μετάφραση: (*) D EN DK ES FIN F GR IT NL P S
- λοιπές:
- δ) 6.4. Αριθμός των συνημμένων εγγράφων:

7. ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ ΣΥΝΟΔΕΥΟΜΕΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ Ή ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ (άρθρο 4 παράγραφος 5 της σύμβασης)

- 7.1. Ναι (σ' αυτήν την περίπτωση, να αποστείλετε δύο αντίγραφα της πράξης που πρόκειται να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί)
- 7.2. Όχι

1. Βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 της σύμβασης θα πρέπει να προβείτε σε όλες τις ενέργειες που απαιτούνται για την επίδοση ή την κοινοποίηση της πράξης το συντομότερο δυνατό. Εν πάση περιπτώσει αν δεν μπορείτε να επιδώσετε ή να κοινοποιήσετε την πράξη μέσα σε ένα μήνα από την παραλαβή της, θα πρέπει να ενημερώσετε την παρούσα αρχή μέσω της βεβαίωσης του σημείου 13.
2. Αν δεν μπορείτε να επιδώσετε ή να κοινοποιήσετε την πράξη με βάση τις πληροφορίες των διαβιβαζόμενων πράξεων, οφείλετε, βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 2 της σύμβασης να έρθετε σε επαφή με την παρούσα υπηρεσία με το ταχύτερο δυνατό μέσο ώστε να σας αποσταλούν οι πληροφορίες ή οι πράξεις που λείπουν.

Έγινε , στις

Υπογραφή ή/και σφραγίδα:

Αριθμός πρωτοκόλλου της υπηρεσίας λήψης:

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ
(Άρθρο 6 παράγραφος 1 της σύμβασης)

Το αποδεικτικό πρέπει να αποσταλεί με το ταχύτερο δυνατό μέσο διαβίβασης το συντομότερο δυνατό μετά την παραλαβή της πράξης και πάντως εντός επτά ημερών από την παραλαβή.

8. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ:
Έγινε, στις
Υπογραφή ή/και σφραγίδα:

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ
(Άρθρο 6 παράγραφος 3 της σύμβασης)

Η αίτηση και η πράξη πρέπει να επιστραφούν επί αποδείξει.

9. ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ:

9.1. Η αίτηση καταφανώς εκφεύγει του πεδίου εφαρμογής της σύμβασης:

9.1.1. η πράξη δεν είναι αστική ή εμπορική

9.1.2. η επίδοση ή κοινοποίηση δεν γίνεται μεταξύ κρατών μελών

9.2. Επειδή δεν έχουν τηρηθεί οι απαιτούμενες τυπικές προϋποθέσεις, η επίδοση ή κοινοποίηση δεν είναι δυνατή:

9.2.1. η πράξη δεν είναι ευανάγνωστη 9.2.3. η παραληφθείσα πράξη δεν είναι πιστό και ακριβές αντίγραφο

9.2.2. η γλώσσα που χρησιμοποιείται για τη συμπλήρωση των εντύπων είναι εσφαλμένη 9.2.4. άλλοι λόγοι (παρακαλούμε διευκρινίσατε):

9.3. Η μέθοδος της επίδοσης ή κοινοποίησης είναι ασυμβίβαστη με το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους (άρθρο 7 παράγραφος 1 της σύμβασης)

Έγινε, στις

Υπογραφή ή/και σφραγίδα:

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΑΝΑΔΙΑΒΙΒΑΣΗΣ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΛΗΨΗΣ
(Άρθρο 6 παράγραφος 4 της σύμβασης)

Η αίτηση και η πράξη διαβιβάστηκαν στην ακόλουθη υπηρεσία λήψης, η οποία έχει κατά τόπο αρμοδιότητα.

10.1. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ:

10.2. Διεύθυνση: 10.2.1. Οδός και αριθμός/ταχυδρομικό θυρίδα:
10.2.2. Τόπος και ταχυδρομικός τομέας: 10.2.3. Χώρα:

10.3. Τηλ.: 10.4. Φαξ (*): 10.5. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (*):

Έγινε, στις

Υπογραφή ή/και σφραγίδα:

Αριθμός πρωτοκόλλου της αρμόδιας υπηρεσίας λήψης:
.....

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΛΗΨΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗΣ
(Άρθρο 6 παράγραφος 4 της σύμβασης)

Η βεβαίωση αυτή πρέπει να αποσταλεί με το ταχύτερο δυνατό μέσο διαβίβασης το συντομότερο δυνατό από την παραλαβή της πράξης οπωσδήποτε εντός επτά ημερών από την παραλαβή.

11. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ:
Έγινε, στις
Υπογραφή ή/και σφραγίδα:

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ Ή ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ Ή ΜΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ Ή ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ
(Άρθρο 10 της σύμβασης)

Η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί το συντομότερο δυνατό. Εν πάση περιπτώσει, αν δεν είναι δυνατό να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί η πράξη εντός μήνα από την παραλαβή, η υπηρεσία λήψης ειδοποιεί την υπηρεσία διαβίβασης (σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 της σύμβασης).

12. ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΔΟΣΗΣ Ή ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ

α) 12.1. Ημερομηνία και τόπος της επίδοσης ή της κοινοποίησης:

β) 12.2. Η πράξη:

A) 12.2.1. επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται, συγκεκριμένα

12.2.1.1. εγχειρίστηκε:

12.2.1.1.1. στον παραλήπτη αυτοπροσώπως

12.2.1.1.2. σε άλλο πρόσωπο

12.2.1.1.2.1. Ονοματεπώνυμο:

12.2.1.1.2.2. Διεύθυνση

12.2.1.1.2.2.1. Οδός και αριθμός/ταχυδρομική θυρίδα:

12.2.1.1.2.2.2. Τόπος και ταχυδρομικός τομέας: 12.2.1.1.2.2.3. Χώρα:

12.2.1.1.2.3. Σχέση με τον παραλήπτη:

οικογένεια υπάλληλος άλλα πρόσωπα

12.2.1.1.3. στην κατοικία του παραλήπτη

12.2.1.2. επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε μέσω ταχυδρομείου

12.2.1.2.1. χωρίς αποδεικτικό παραλαβής

12.2.1.2.2. μαζί με το αποδεικτικό παραλαβής που επισυνάπτεται

12.2.1.2.2.1. από τον παραλήπτη

12.2.1.2.2.2. από άλλο πρόσωπο

12.2.1.2.2.2.1. Ονοματεπώνυμο

12.2.1.2.2.2.2. Διεύθυνση:

12.2.1.2.2.2.2.1. Οδός και αριθμός/Ταχυδρομική θυρίδα:

12.2.1.2.2.2.2.2. Τόπος και ταχυδρομικός τομέας: 12.2.1.2.2.2.2.3. Χώρα:

12.2.1.2.2.2.3. Σχέση με τον παραλήπτη:

οικογένεια υπάλληλος άλλα πρόσωπα

12.2.1.3. άλλη μέθοδος (παρακαλείσθε να προσδιορίσετε με ποιο τρόπο)

B) 12.2.2. επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε με την ακόλουθη μέθοδο (αναφέρατε παρακαλούμε με ποιο τρόπο):

.....

γ) Ο παραλήπτης της πράξης ειδοποιήθηκε επίσημα (γραπτά) ότι μπορεί να αρνηθεί να την παραλάβει, εάν δεν έχει συνταχθεί σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους επίδοσης ή κοινοποίησης ή σε επίσημη γλώσσα του κράτους διαβίβασης την οποία κατανοεί.

13. ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 7 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

Η επίδοση ή κοινοποίηση δεν κατέστη δυνατή εντός μηνά από την παραλαβή.

14. ΑΡΝΗΣΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

Ο παραλήπτης αρνήθηκε να παραλάβει την πράξη λόγω της γλώσσας που χρησιμοποιήθηκε. Τα έγγραφα επισυνάπτονται στην παρούσα βεβαίωση.

15. ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΜΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ Ή ΜΗ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

15.1. Άγνωση διεύθυνση

15.2. Ο παραλήπτης δεν μπορεί να εντοπισθεί

15.3. Η πράξη δεν μπορούσε να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί πριν από την ημερομηνία ή προθεσμία που ορίζεται στο σημείο 6.2

15.4 Άλλοι λόγοι (παρακαλούμε διευκρινίσατε):

Τα έγγραφα προσαρτώνται στην παρούσα βεβαίωση.

Έγινε, στις

Υπογραφή ή/και σφραγίδα

ΠΡΑΞΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Μαΐου 1997

για την κατάρτιση του πρωτοκόλλου σχετικά με την ερμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της σύμβασης για την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις

(97/C 261/02)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και ιδίως το άρθρο Κ.3 παράγραφος 2 στοιχείο γ),

το άρθρο 17 της σύμβασης σχετικά με την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις,

Εκτιμώντας ότι, κατ' άρθρο Κ.3 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της συνθήκης, οι συμβάσεις που καταρτίζονται με βάση το άρθρο Κ.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να προβλέπουν ότι το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ερμηνεύει τις διατάξεις τους σύμφωνα με τις λεπτομερείς διατάξεις που καθορίζονται ενδεχομένως στις εν λόγω συμβάσεις,

Έχοντας υπόψη τις απόψεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽¹⁾, κατόπιν διαβουλεύσεων που έγιναν από την προεδρία βάσει του άρθρου Κ.6 της συνθήκης,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ την κατάρτιση του επισυναπτόμενου πρωτοκόλλου που υπογράφεται σήμερα από τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών,

ΣΥΝΙΣΤΑ την αποδοχή του από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.

Βρυξέλλες, 26 Μαΐου 1997.

*Για το Συμβούλιο**Ο Πρόεδρος*

W. SORGDRAGER

(¹) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 11 Απριλίου 1997 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

που καταρτίζεται βάσει του άρθρου Κ.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με την ερμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της σύμβασης για την επίδοση και κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ του παρόντος πρωτοκόλλου, κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ στην πράξη του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 26ης Μαΐου 1997,

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ στο άρθρο 17 Α της σύμβασης για την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης των δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, το οποίο προβλέπει ότι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι αρμόδιο να ερμηνεύει την εν λόγω σύμβαση,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να ρυθμίσουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί ζητημάτων ερμηνείας της σύμβασης και του παρόντος πρωτοκόλλου,

ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

Άρθρο 1

Σύμφωνα με το άρθρο 17 της σύμβασης για την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, εφεξής «η σύμβαση», το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι αρμόδιο, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο παρόν πρωτόκολλο, να αποφαινεται επί της ερμηνείας της σύμβασης και του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 2

1. Τα ακόλουθα δικαστήρια δύνανται να καλέσουν το Δικαστήριο να αποφανθεί προδικαστικώς επί θεμάτων ερμηνείας:

α) τα κατωτέρω αναφερόμενα ανώτατα δικαστήρια των κρατών μελών:

- στο Βέλγιο: «la Cour de Cassation — het Hof van Cassatie» και «le Conseil d'Etat — de Raad van State»,
- στη Δανία: «Højesteret»,
- στη Γερμανία: «die Obersten Gerichtshöfe des Bundes»
- στην Ελλάδα: «τα ανώτατα δικαστήρια»,
- στην Ισπανία: «el Tribunal Supremo»,

- στη Γαλλία: «la Cour de cassation» και «Conseil d'Etat»,
- στην Ιρλανδία: «the Supreme Court»,
- στην Ιταλία: «la Corte suprema di cassazione» και «il Consiglio di Stato»,
- στο Λουξεμβούργο: «la Cour supérieure de justice» όταν συνεδριάζει ως ακυρωτικό,
- στις Κάτω Χώρες: «de Hoge Raad»,
- στην Αυστρία: το «Oberste Gerichtshof» το «Verwaltungsgerichtshof» και το «Verfassungsgerichtshof»,
- στην Πορτογαλία: «o Supremo Tribunal de Justiça» και «o Supremo Tribunal Administrativo»
- στη Φινλανδία: «korkein oikeus-högsta domstolen» «korkein hallinto-oikeus-högsta förvaltningsdomstolen»,
- στη Σουηδία: «Högsta domstolen» «Regeringsrätten», «Arbetsdomstolen» και «Marknadsdomstolen»,
- στο Ηνωμένο Βασίλειο: «the House of Lords»

β) τα δικαστήρια των κρατών μελών όταν δικάζουν σε δεύτερο βαθμό.

2. Αιτήσει του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, ο αναφερόμενος στην παράγραφο 1 κατάλογος ανωτάτων δικαστηρίων των κρατών μελών μπορεί να τροποποιηθεί με απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 3

1. Εάν ανακύψει θέμα ερμηνείας στα πλαίσια υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίου αναφερόμενου στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α), το δικαστήριο αυτό, εφόσον κρίνει ότι μια απόφαση για το θέμα είναι αναγκαία για την έκδοση της αποφάσεώς του, υποχρεούται να ζητήσει από το Δικαστήριο να αποφανθεί σχετικά.

2. Αν τέτοιο θέμα ανακύψει ενώπιον δικαστηρίου αναφερόμενου στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο β), το δικαστήριο αυτό δύναται, υπό τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, να ζητήσει από το Δικαστήριο να αποφανθεί σχετικά.

Άρθρο 4

1. Η αρμόδια αρχή κράτους μέλους δύναται να ζητήσει από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί ζητήματος ερμηνείας, οσάκις αποφάσεις δικαστηρίων του κράτους αυτού συγκρούονται με την ερμηνεία που έχει δοθεί είτε από το Δικαστήριο είτε με απόφαση δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους, εκ των αναφερομένων στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β), εφόσον το κράτος μέλος αυτό είναι μέρος του παρόντος πρωτοκόλλου. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται μόνο επί αποφάσεων που απέκτησαν ισχύ δεδικασμένου.

2. Η ερμηνεία που δίνει το Δικαστήριο, μετά από παρόμοια αίτηση, δεν παράγει αποτελέσματα για τις αποφάσεις επ' ευκαιρία των οποίων ζητήθηκε.

3. Η αίτηση ερμηνείας, σύμφωνα με την παράγραφο 1, υποβάλλεται στο Δικαστήριο από τους γενικούς εισαγγελείς των ακυρωτικών δικαστηρίων των κρατών μελών ή από κάθε άλλη αρχή την οποία ορίζει κράτος μέλος.

4. Ο γραμματέας του Δικαστηρίου κοινοποιεί την αίτηση στα κράτη μέλη, την Επιτροπή και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία δύναται να καταθέσουν στο Δικαστήριο, εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση, υπομνήματα ή γραπτές παρατηρήσεις.

5. Επί των προβλεπόμενων στο παρόν άρθρο διαδικασιών δεν εισπράττονται τέλη ούτε επιστρέφονται έξοδα.

Άρθρο 5

Το πρωτόκολλο για τον οργανισμό του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ο κανονισμός διαδικασίας του τυγχάνουν εφαρμογής.

Άρθρο 6

Το παρόν πρωτόκολλο δεν είναι επιδεικτικό επιφυλάξεων.

Άρθρο 7

1. Το παρόν πρωτόκολλο γίνεται αποδεκτό από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς κανόνες.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στο θεματοφύλακα την ολοκλήρωση των διαδικασιών που απαιτούνται από τους συνταγματικούς τους κανόνες για την αποδοχή του παρόντος πρωτοκόλλου.

3. Το παρόν πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει ενενήντα ημέρες μετά την προβλεπόμενη στην παράγραφο 2 κοινοποίηση εκ μέρους του τρίτου κράτους, μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης την ημερομηνία κατά την οποία το Συμβούλιο θα εκδώσει την πράξη για την κατάρτιση του παρόντος πρωτοκόλλου, το οποίο προβάνει στη διατύπωση αυτή. Ωστόσο, το πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει το νωρίτερο ταυτόχρονα με τη σύμβαση.

Άρθρο 8

1. Στο παρόν πρωτόκολλο δύναται να προσχωρήσει κάθε κράτος που καθίσταται μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Τα έγγραφα προσχώρησης κατατίθενται στο θεματοφύλακα.

3. Κατά την κατάθεση του εγγράφου προσχώρησης, το προσχωρούν κράτος μέλος δηλώνει ποιο από τα ανώτατα δικαστήρια αυτού θα δύναται να ζητήσει από το Δικαστήριο να αποφανθεί προδικαστικώς επί θεμάτων ερμηνείας, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α).

4. Πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου έναντι του προσχωρούντος κράτους μέλους, το Συμβούλιο εγκρίνει, βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 2, μεταβολές των καταλόγων ανωτάτων δικαστηρίων του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχείο α).

5. Το κείμενο του παρόντος πρωτοκόλλου στην ή στις γλώσσες του προσχωρούντος κράτους μέλους, το οποίο καταρτίζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι αυθεντικό.

6. Το παρόν πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει, έναντι του προσχωρούντος κράτους μέλους, ενενήντα ημέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου προσχώρησής του ή κατά την ημερομηνία έναρξεως ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου, εφόσον αυτό δεν έχει ακόμα αρχίσει να ισχύει κατά τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας των ενενήντα ημερών.

Άρθρο 9

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 2 και του άρθρου 8 παράγραφος 4 κάθε κράτος μέλος, που είναι συμβαλλόμενο μέρος του παρόντος πρωτοκόλλου, ή η Επιτροπή μπορεί να προτείνει τροποποιήσεις του παρόντος πρωτοκόλλου. Κάθε πρόταση τροποποίησης διαβιβάζεται στο θεματοφύλακα, ο οποίος τη διαβιβάζει στο Συμβούλιο.

2. Οι τροποποιήσεις αποφασίζονται από το Συμβούλιο, το οποίο συνιστά στα κράτη μέλη την αποδοχή τους σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς κανόνες.

3. Οι τροποποιήσεις οι οποίες αποφασίζονται κατά τον τρόπο αυτό αρχίζουν να ισχύουν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7.

Άρθρο 10

1. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ο θεματοφύλακας του παρόντος πρωτοκόλλου.

2. Ο θεματοφύλακας δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* τις κοινοποιήσεις, έγγραφα ή ανακοινώσεις που αφορούν το παρόν πρωτόκολλο.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Protocolo.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Protokoll gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν πρωτόκολλο.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Protocol.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent protocole.

Dá fhianá sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-síithe a lámh leis an bPrótacal seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente protocollo.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Protocol hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente protocolo.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Hecho en Bruselas, el veintiséis de mayo de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único, en lenguas alemana, inglesa, danesa, española, finesa, francesa, griega, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den seksogtyvende maj nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed og er deponeret i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am sechszwanzigsten Mai neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έξι Μαΐου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels, on the twenty-sixth day of May in the year one thousand nine hundred and ninety-seven, in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-six mai mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an séú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventisei maggio millenovecentonovantasette, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, i testi di ciascuna di queste lingue facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

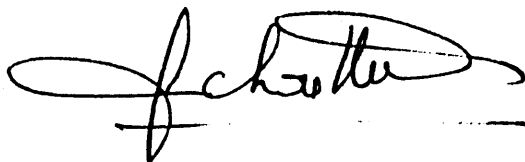
Gedaan te Brussel, de zesentwintigste mei negentienhonderd zevenennegentig, in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e seis de Maio de mil novecentos e noventa e sete, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäkuudentena päivänä toukokuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Utfärdat i Bryssel den tjugosjätte maj nittonhundra nittiosju i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerat i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

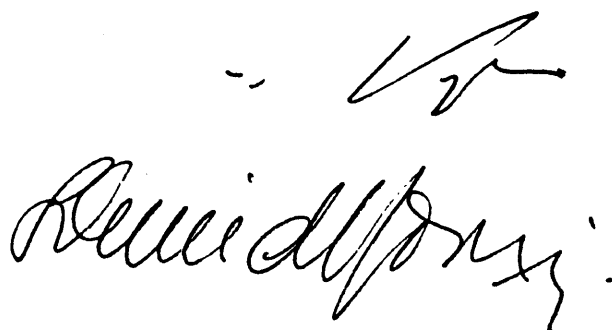
Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

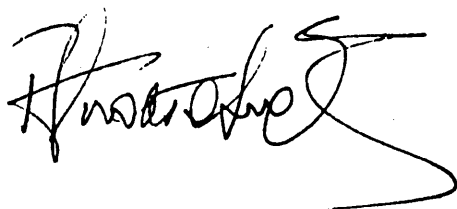
For regeringen for Kongeriget Danmark

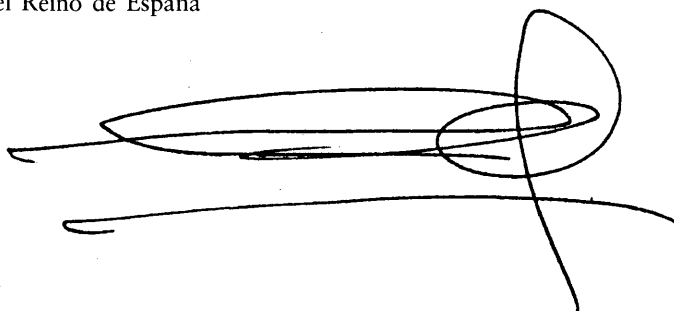
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

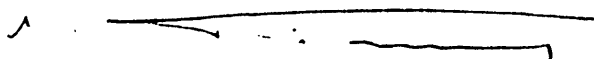
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

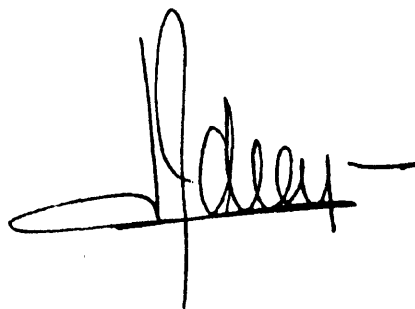
Per il governo della Repubblica italiana

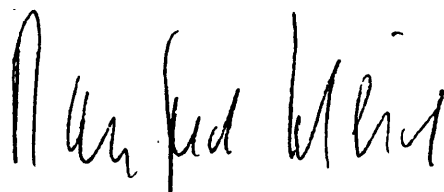
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

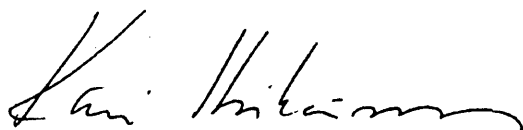
Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

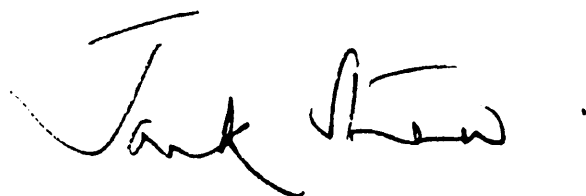
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På Konungariket Sveriges vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

όσον αφορά τη σύμβαση που καταρτίστηκε βάσει του άρθρου Κ.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση για την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις

(γιοθετήθηκε από το Συμβούλιο στις 26 Ιουνίου 1997)

(97/C 261/03)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Οι συμβάσεις για τη δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν ως στόχο τη δημιουργία κοινού δικαστικού χώρου, στα πλαίσια του οποίου οι πολίτες θα μπορούν να υποστηρίξουν τα δικαιώματά τους διαθέτοντας εγγυήσεις ισοδύναμες με εκείνες που τους παρέχουν τα δικαστήρια της χώρας τους.

Η ταχύτητα των διαδικασιών και η νομική ασφάλεια αποτελούν εν προκειμένω ουσιώδεις προϋποθέσεις τη στιγμή όπου η ανάπτυξη των συναλλαγών, οι οποίες άπτονται της ιδιωτικής σφαιρας ή των οικονομικών και πολιτισμικών σχέσεων, οδηγεί αναπόφευκτα σε πολλαπλασιασμό των διαφορών.

Η διαβίβαση από ένα κράτος μέλος σε άλλο των δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις για επίδοση και κοινοποίηση αποτελεί απαραίτητο κρίκο για την καλή διεξαγωγή μιας δίκης και πρέπει να διεξάγεται υπό προϋποθέσεις ικανοποιητικές.

2. Το Συμβούλιο των Υπουργών Δικαιοσύνης που συνεδρίασε στις 29 και 30 Οκτωβρίου 1993 έδωσε εντολή σε ομάδα εργασίας, επονομαζόμενη «ομάδα για την απλούστευση της διαβίβασης των πράξεων», να καταρτίσει μια πράξη για την απλούστευση και επιτάχυνση των διαδικασιών διαβίβασης των πράξεων μεταξύ των κρατών μελών. Από την εξέταση των απαντήσεων στο ερωτηματολόγιο που καταρτίστηκε τον Απρίλιο του 1992 υπό πορτογαλική προεδρία, σε συνεργασία με τις Κάτω Χώρες και το Ηνωμένο Βασίλειο, είχε όντως αναδυθεί ένα σύστημα που χαρακτηριζόταν από μεγάλη πολυπλοκότητα, ανομοιογένεια και ανεπαρκή αποτελεσματικότητα.

Πράγματι, τα περισσότερα κράτη μέλη είναι μέρη στη σύμβαση της Χάγης, της 15ης Νοεμβρίου 1965, σχετικά με την επίδοση και την κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, αλλά και σε διμερείς ή περιφερειακές πράξεις, και αυτό οδήγησε σταδιακά σε μεγάλη σύγχυση ως προς τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται ή να προτιμώνται, πηγή τελικά λαθών ή αμφισβητούμενων επιλογών.

Από το 1993 η ολλανδική αντιπροσωπία υπέβαλε σχέδιο για την προσαρμογή του άρθρου IV του πρωτοκόλλου που επισυνάπτεται στη σύμβαση των Βρυξελλών, της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, άρθρο το οποίο αφορά την επίδοση και την κοινοποίηση των πράξεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η ομάδα εργασίας διεξήγαγε τις πρώτες συζητήσεις για το σχέδιο αυτό, αργότερα δε η γερμανική προεδρία κατήρτισε ένα ερωτηματολόγιο σχετικά με τη διαδικασία που ισχύει σε κάθε κράτος μέλος.

Τέλος, στις αρχές του 1995, η γαλλική προεδρία υπέβαλε ένα νέο σχέδιο που έχει ιδίως ως βάση τη δημιουργία ενός ενιαίου και υποχρεωτικού για τα κράτη μέλη μηχανισμού.

Με βάση τις προτάσεις των κρατών μελών και τα αποτελέσματα διαβούλευσης με νομομαθείς, η οποία πραγματοποιήθηκε κατόπιν πρωτοβουλίας των υπηρεσιών της Επιτροπής, το σχέδιο προσανατολίστηκε προς μια λύση που επιτυγχάνει την εξισορρόπηση των διαφόρων προανατολισμών.

Μετά το πέρας των εργασιών της ομάδας, το κείμενο του σχεδίου σύμβασης υποβλήθηκε από την ολλανδική προεδρία, σύμφωνα με το άρθρο Κ.6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προς εξέταση⁽¹⁾.

Στις 26 Μαΐου 1997, το Συμβούλιο κατάρτισε τη σύμβαση⁽²⁾, η οποία υπογράφηκε την ίδια μέρα από τους αντιπροσώπους όλων των κρατών μελών.

3. Η νέα σύμβαση ισχύει μόνο μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης, με επιφύλαξη των συμφωνιών που υπάρχουν ή ενδέχεται να συναφθούν μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών και επιτρέπουν στενότερη συνεργασία μεταξύ τους, όπως προβλέπεται στο άρθρο Κ.7 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η σύμβαση εγγράφεται στο πνεύμα της σύμβασης της Χάγης του 1965, από την οποία παραλαμβάνει ορισμένες λύσεις, αλλά εισάγει καινοτομίες που στρέφονται γύρω από τέσσερις κύριους άξονες.

Καταρχάς για να αποφευχθούν οι καθυστερήσεις που είναι επακόλουθο της διαβίβασης των πράξεων μεταξύ διαδοχικών μεσολαβητών, θεσπίζει αμεσότερες σχέσεις μεταξύ των υπευθύνων για τη διαβίβαση και των προσώπων που είναι υπεύθυνα για να πραγματοποιήσουν ή να φροντίσουν για την επίδοση ή την κοινοποίησή τους.

Προβλέπει εν συνεχεία χρησιμοποίηση ορισμένων πρακτικών μέσων για να διευκολυνθεί το έργο των προσώπων αυτών, όπως είναι τα σύγχρονα μέσα διαβίβασης, ένα πλήρες και εύχρηστο έντυπο, καθώς και καταλόγους των υπηρεσιών λήψης που ορίζουν τα κράτη.

Άλλωστε, προκειμένου να διασφαλιστούν τα δικαιώματα των μερών, θεσπίζει ιδίως πρωτότυπες ρυθμίσεις σχετικά με τη μετάφραση των πράξεων.

Συγκροτεί επιπλέον εκτελεστική επιτροπή στην οποία ανατίθεται η μέριμνα για την καλή λειτουργία της σύμβασης, την κατάρτιση και ενημέρωση εγχειριδίου σχετικά με τις υπηρεσίες λήψης και την εκπόνηση γλωσσαρίου χρήσιμων νομικών όρων, καθώς και διατύπωση προτάσεων προκειμένου να βελτιωθεί η εφάρμογή των διατάξεων της σύμβασης ή να τροποποιηθεί το περιεχόμενό της.

Ως επιστέγασμα της προσπάθειας καταρτίστηκε πρωτόκολλο σχετικά με την ερμηνεία της σύμβασης από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με πρότυπο το πρωτόκολλο, της 3ης Ιουνίου 1971, για την ερμηνεία από το Δικαστήριο της σύμβασης των Βρυξελλών, της 27ης Σεπτεμβρίου 1968.

Δεδομένου ότι η επίδοση και η κοινοποίηση των πράξεων αναφέρεται στο άρθρο 20 της σύμβασης των Βρυξελλών και στο άρθρο IV του επισυναπτόμενου στη σύμβαση αυτή πρωτοκόλλου, θα πρέπει να σχεδιαστεί η προσαρμογή τους.

Η παρούσα σύμβαση, η οποία αποτελεί την πρώτη υλοποίηση της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, που θεσπίζεται στον τίτλο VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει να επιτρέψει την ενίσχυση των δεσμών που υπάρχουν μεταξύ των κρατών μελών.

Εναπόκειται στους νομικούς και τους νομομαθείς να διασφαλίσουν την επιτυχία.

(1) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 11 Απριλίου 1997 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(2) Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

ΤΙΤΛΟΣ 1

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Το άρθρο 1 παράγραφος 1 καθορίζει το πεδίο εφαρμογής της σύμβασης. Αναφέρει ότι η σύμβαση διέπει τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τη διαβίβαση των πράξεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Οι σχέσεις μεταξύ της σύμβασης αυτής και των άλλων συμφωνιών ή ρυθμίσεων που έχουν συναφθεί από δύο ή περισσότερα κράτη μέλη ρυθμίζονται από το άρθρο 20. Πρέπει, συνεπώς, να γίνει παραπομπή στις επεξηγήσεις που δίδονται σχετικά με το άρθρο αυτό.

Εξάλλου η σύμβαση αφορά τη διαβίβαση των δικαστικών και εξωδίκων πράξεων με σκοπό την επίδοση ή την κοινοποίηση. Η σύμβαση δεν δίνει ορισμό της έννοιας των δικαστικών και εξωδίκων πράξεων.

Ως δικαστικές πράξεις νοούνται προφανώς οι πράξεις που συνδέονται με δικαστική διαδικασία. Ως προς τις εξωδικές πράξεις δεν είναι δυνατό να δοθεί ακριβής ορισμός. Μπορεί να θεωρηθεί ότι πρόκειται για πράξεις που έχουν καταρτισθεί από δημόσιο λειτουργό, όπως μια συμβολαιογραφική πράξη ή μια πράξη δικαστικού επιμελητή, ή για πράξεις που έχουν καταρτισθεί από επίσημη αρχή του κράτους μέλους ή ακόμα για πράξεις που λόγω της φύσεώς τους δικαιολογείται η διαβίβαση και η γνωστοποίησή τους στους παραλήπτες τους σύμφωνα με επίσημη διαδικασία.

Τέλος όσον αφορά τις αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η σύμβαση, όπως πολυάριθμες άλλες συμφωνίες που χρησιμοποιούν αυτούς τους όρους, δεν δίνει κανέναν ορισμό ούτε παραπέμπει σε ορισμό που δίδεται από τη νομοθεσία του κράτους διαβίβασης ή του κράτους παραλαβής.

Προκειμένου να επιτευχθεί συνοχή μεταξύ των διαφόρων συμβάσεων που συνάπτονται στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα ήταν χρήσιμο να υπομνησθεί η ερμηνεία της έννοιας των αστικών και εμπορικών υποθέσεων που δίνει το Δικαστήριο, το οποίο θεσπίζει την αρχή ενός ορισμού αυτόνομου, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους και την οικονομία της σύμβασης καθώς και τις γενικές αρχές που απορρέουν από το σύνολο των εθνικών νομικών συστημάτων. Ωστόσο, οι αστικές ή εμπορικές υποθέσεις δεν περιορίζονται στο θεματικό πεδίο εφαρμογής της σύμβασης των Βρυξελλών του 1968.

Αποκλείονται πρωταρχικά από τις αστικές και εμπορικές υποθέσεις οι ποινικές και φορολογικές υποθέσεις, αλλά όχι οι αστικές αγωγές που κρίνονται στο πλαίσιο αυτών των υποθέσεων. Πρέπει, ωστόσο, να γίνει μια ευέλικτη εκτίμηση αυτών των όρων ώστε να διασφαλιστούν τα δικαιώματα των διαδίκων και ιδίως τα δικαιώματα της υπεράσπισης.

2. Η παράγραφος 2 εισήχθη στο άρθρο 1 για να απαλλάξει το κράτος μέλος παραλαβής από κάθε ευθύνη ως προς την επίδοση και την κοινοποίηση μιας πράξης όταν δεν είναι γνωστή η διεύθυνση του παραλήπτη.

Ωστόσο, δεν απαλλάσσει την υπηρεσία του κράτους μέλους παραλαβής, που θα λάβει μια αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης προς παραλήπτη του οποίου η διεύθυνση είναι πλημμελής ή ανακριβής, από την υποχρέωση να πραγματοποιήσει έρευνες με μέσα που βρίσκονται στη διάθεσή της.

Εάν η διεύθυνση του παραλήπτη δεν μπορεί να εντοπισθεί, παρά την προσφυγή στα μέσα αυτά, η πράξη θα πρέπει να επιστραφεί, το συντομότερο δυνατό, στην υπηρεσία διαβίβασης.

Άρθρο 2

Υπηρεσίες διαβίβασης και υπηρεσίες λήψης

Οι διατάξεις του άρθρου 2 θεσπίζουν την αρχή της απευθείας διαβίβασης των πράξεων με σκοπό την επίδοση ή την κοινοποίηση μεταξύ αποκεντρωμένων υπηρεσιών. Το σύστημα αυτό, το οποίο αποτελεί μια νέα πρόοδο στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών, συνιστά μια από τις ουσιώδεις καινοτομίες της σύμβασης.

Πράγματι, ενώ για να θεραπευθεί η βραδύτητα των διαβίβασεων μέσω της διπλωματικής οδού, που είναι οι μόνες που μπορούν να εφαρμοστούν μεταξύ κρατών που δεν συνδέονται με σχετικές συμβάσεις, οι περισσότερες από τις υπάρχουσες συμφωνίες ορίζουν κεντρικές αρχές υπεύθυνες για τη διαβίβαση των πράξεων στους παραλήπτες τους, συχνά με διαδοχικές βαθμίδες, η σύμβαση επιδιώκει τη κατάργηση των ενδιάμεσων σταδίων μεταξύ της αποστολής μιας πράξης στο κράτος μέλος διαβίβασης και της επίδοσης ή της κοινοποίησης στο κράτος μέλος παραλαβής.

Εναπόκειται, επομένως, στα κράτη μέλη να ορίσουν τους δημόσιους λειτουργούς, δικαστικές ή διοικητικές αρχές, ή άλλα πρόσωπα που διαθέτουν αρμοδιότητες και μέσα ώστε να διεκπεραιώσουν την αποστολή που αναθέτει η σύμβαση στις υπηρεσίες διαβίβασης και τις υπηρεσίες λήψης. Η σύμβαση δεν υποχρεώνει εντούτοις τα κράτη μέλη να παράσχουν αυτά τα μέσα στις ιδιωτικές υπηρεσίες που ενδεχομένως θα ορίσουν.

Τα κράτη μέλη έχουν επίσης την ευχέρεια να ορίσουν μία μόνο υπηρεσία η οποία θα ασκεί, στην ίδια εδαφική περιφέρεια, καθήκοντα υπηρεσίας διαβίβασης και υπηρεσίας λήψης, ή αντίθετα να ορίσουν διαφορετικές υπηρεσίες.

Τα ομοσπονδιακά κράτη, καθώς και τα κράτη με πλείονα νομικά συστήματα και τα κράτη που έχουν αυτόνομες εδαφικές μονάδες, έχουν την ευχέρεια να ορίσουν περισσότερες της μιας υπηρεσίες.

Ωστόσο, κατ' εξαίρεση από την αρχή της αποκεντρωσης, μπορούν επίσης να δηλώσουν ότι ορίζουν, για ολόκληρο το έδαφός τους, μία μόνο υπηρεσία με καθήκοντα υπηρεσίας

διαβίβασης και μία μόνο υπηρεσία με καθήκοντα υπηρεσίας λήψης, ή ακόμα μία και μονή υπηρεσία υπεύθυνη για τα δύο καθήκοντα. Ωστόσο, ο ορισμός μιας και μόνης υπηρεσίας από τα κράτη αυτά δεν θα πρέπει να δώσει λαβή σε καθυστέρηση της εφαρμογής των διαδικασιών επίδοσης και κοινοποίησης.

Ο διορισμός αυτών των κεντρικών υπηρεσιών ισχύει για περίοδο πέντε ετών. Πράγματι η εκτελεστική επιτροπή, η οποία ιδρύεται με το άρθρο 18, είναι υπεύθυνη να εξετάζει τη λειτουργία των αποκεντρωμένων υπηρεσιών και να εξασφαλίζει την αποτελεσματικότητά τους. Τα κράτη μέλη που έχουν ορίσει μια κεντρική υπηρεσία μπορούν, κατόπιν αξιολόγησης των πληροφοριών που συλλέγονται εν προκειμένω, να προτιμήσουν εν συνεχεία να ορίσουν αποκεντρωμένες υπηρεσίες και αυτό λόγω των αποτελεσμάτων που επιτυγχάνονται στα κράτη μέλη που επέλεξαν, εξ αρχής, το σύστημα της αποκέντρωσης. Η δήλωση μπορεί πάντως να ανανεώνεται ανά πενταετία.

Εξάλλου, σύμφωνα με την παράγραφο 4, τα κράτη υποχρεούνται, πριν από την έναρξη ισχύος της σύμβασης έναντι αυτών, να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τις υπηρεσίες λήψης που έχουν ορίσει, τις οποίες θα πρέπει να διαθέτουν οι υπηρεσίες διαβίβασης των άλλων κρατών μελών για να τους διαβιβάσουν πράξεις.

Οι αρχές που ορίζονται από τα κράτη μέλη θα διαθέτουν ένα εγχειρίδιο, το οποίο θα περιέχει όλες τις χρήσιμες ενδείξεις, θα καταρτίζεται δε και θα ενημερώνεται κατ' έτος από την εκτελεστική επιτροπή κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 18 της σύμβασης.

Άρθρο 3

Κεντρική αρχή

Για να μπορούν οι υπηρεσίες διαβίβασης και οι υπηρεσίες λήψης να διευθετούν τις δυσχέρειες που ενδέχεται να ανακύψουν κατά την εφαρμογή της σύμβασης, οι οποίες δεν θα μπορούσαν να επιλυθούν με επαφές στο επίπεδό τους, η σύμβαση προέβλεψε τη δημιουργία κεντρικών αρχών που θα είναι υπεύθυνες για την επίλυση αυτών των δυσχερειών με απευθείας σύνδεση μεταξύ υπηρεσίας διαβίβασης, αφενός, και κεντρικής υπηρεσίας του κράτους παραλαβής, αφετέρου.

Έτσι το στοιχείο α) προβλέπει τη δυνατότητα της υπηρεσίας διαβίβασης να ζητά πληροφορίες από την κεντρική αρχή άλλου κράτους. Το αίτημα θα μπορούσε να αφορά, επί παραδείγματι, προσδιορισμό της υπηρεσίας λήψης στην οποία πρέπει να απευθυνθεί μια πράξη με σκοπό την επίδοση ή την κοινοποίηση, όταν οι πληροφορίες που διαθέτει η υπηρεσία διαβίβασης είναι ανεπαρκείς.

Το στοιχείο β) μπορεί να αναφέρεται σε μια ειδική περίπτωση ή σε γενικότερες δυσκολίες. Έτσι μια υπηρεσία διαβίβασης θα μπορεί να απευθύνεται στην κεντρική αρχή άλλου κράτους μέλους εάν έχει διαβιβάσει μια πράξη σε υπηρεσία λήψης του κράτους μέλους αυτού από μακριά, αλλά δεν κατόρθωσε, παρά τις επανειλημμένες αιτήσεις, να

λάβει πληροφορίες για τη συνέχεια που είχε η διαβίβαση. Θα μπορεί επίσης να επισμαίνει στην κεντρική αρχή της επαναλαμβανόμενες δυσχέρειες που αντιμετωπίζει στις σχέσεις της με κάποια από τις υπηρεσίες λήψης.

Το στοιχείο γ), το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα να ζητηθεί από την κεντρική αρχή του κράτους μέλους παραλαβής να διαβιβάσει μια πράξη στην αρμόδια υπηρεσία λήψης με σκοπό την επίδοση ή την κοινοποίησή της, πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τη διατύπωσή του μόνο «εκτάκτως». Όντως, δεν επιπίπτει καταρχήν στις αρμοδιότητες της κεντρικής αρχής να επεξεργάζεται απευθείας τις αιτήσεις διαβίβασης, κάτι που πρέπει να κάνει η υπηρεσία λήψης.

Άλλωστε, η σύμβαση περιέχει ορισμένες διατάξεις που επιτρέπουν στις υπηρεσίες διαβίβασης και στις υπηρεσίες λήψης να διευθετούν τις δυσχέρειες που ανακύπτουν λόγω κάποιας αίτησης επίδοσης ή κοινοποίησης, οι οποίες πρέπει να εφαρμοσθούν πριν από την προσφυγή στην κεντρική αρχή.

Έτσι η απλή αδυναμία να προσδιοριστεί η υπηρεσία λήψης που είναι κατά τόπο αρμόδια δεν πρέπει να οδηγήσει στη διαβίβαση της πράξης στην κεντρική αρχή αλλά σε αίτηση πληροφοριών κατ' εφαρμογή του στοιχείου α) του άρθρου 3.

Εξάλλου εάν δεν κατέστη δυνατό να εντοπιστεί η διεύθυνση του παραλήπτη ή εάν η διεύθυνση που δόθηκε είναι εσφαλμένη και δεν επιτρέπει στην υπηρεσία λήψης να δώσει συνέχεια σε αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης, η πράξη δεν πρέπει επ' ουδενί να διαβιβαστεί στην κεντρική αρχή. Η κατάσταση είναι ακριβώς αυτή που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 της σύμβασης, σύμφωνα με την οποία η σύμβαση δεν ισχύει όταν η διεύθυνση του παραλήπτη είναι άγνωστη.

Θα μπορούσε, αντίθετα, να δικαιολογήσει τη διαβίβαση μιας πράξης στην κεντρική αρχή η παντελής έλλειψη απαντήσεως, παρά τις επανειλημμένες αιτήσεις και την παράλευση εύλογης προθεσμίας, όσον αφορά την κατά τόπο αρμόδια υπηρεσία λήψης για την επίδοση ή κοινοποίηση μιας πράξης.

Γενικότερα, η διαβίβαση μιας πράξης στην κεντρική αρχή του κράτους μέλους παραλαβής θα μπορούσε να γίνει δεκτή π.χ. σε περίπτωση καταστροφής από πυρκαγιά δικαστηρίου, υπηρεσία του οποίου έχει ορισθεί ως υπηρεσία λήψης, ή ακόμη σε περίπτωση πλήρους παράλυσης των υπηρεσιών του κράτους μέλους παραλαβής στην περιοχή όπου η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί λόγω γενικής απεργίας ή φυσικής καταστροφής.

Εν πάση περιπτώσει, εναπόκειται στην υπηρεσία διαβίβασης να προσδιορίσει, στο πνεύμα των προσανατολισμών αυτών, κατά πόσο πληρούνται οι έκτακτες περιστάσεις που

δικαιολογούν τη διαβίβαση της πράξης στην κεντρική αρχή του κράτους παραλαβής.

Η εκτελεστική επιτροπή θα μεριμνά για την εφαρμογή του άρθρου 3 στοιχείο γ), σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2.

Τέλος θα ήταν σκόπιμο, για τα κράτη που είναι μέρη στη σύμβαση της Χάγης, της 15ης Νοεμβρίου 1965, να ορίζουν, ως κεντρική αρχή, την κεντρική αρχή που έχουν ορίσει κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 της εν λόγω σύμβασης.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Τμήμα 1

Διαβίβαση και επίδοση ή κοινοποίηση των δικαστικών πράξεων

Το τμήμα αυτό καθορίζει τους κανόνες που εφαρμόζονται στην κύρια οδό διαβίβασης των πράξεων που προβλέπεται στη σύμβαση.

Άρθρο 4

Διαβίβαση πράξεων

1. Για την ταχύτερη εφαρμογή όλης της διαδικασίας διαβίβασης και επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης, η υπηρεσία διαβίβασης πρέπει να πράξει τα αναγκαία ώστε η πράξη να αποστέλλεται απευθείας στην αρμόδια για την παραλαβή υπηρεσία και το συντομότερο δυνατό. Προκειμένου να προσδιορίσει την υπηρεσία λήψης που είναι αρμόδια να παραλάβει την πράξη λόγω της διεύθυνσης του παραλήπτη, η υπηρεσία διαβίβασης αναφέρεται στο εγχειρίδιο που καταρτίζει η εκτελεστική επιτροπή.

2. Η σύμβαση δεν καταρτίζει τον κατάλογο των μέσων διαβίβασης που μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Επιτρέποντας αντίθετα την προσφυγή σε κάθε πρόσφορο μέσο, επιτρέπει την επιλογή ανάλογα με τις διαδικασίες του εσωτερικού δικαίου, τις συγκεκριμένες περιστάσεις και τους τρόπους σύνδεσης που μπορούν να εφαρμοσθούν με την αρμόδια υπηρεσία λήψης.

Αυτή η ευελιξία ως προς τα εφαρμοστέα μέσα δεν πρέπει ωστόσο να ζημιώνει τον παραλήπτη της πράξης. Για το λόγο αυτό η σύμβαση προβλέπει ότι το παραληφθέν κείμενο πρέπει να συμπίπτει απολύτως με εκείνο που διαβιβάστηκε και ότι όλες οι ενδείξεις του πρέπει να είναι ευανάγνωστες. Εάν δεν συμβαίνει αυτό, οι πράξεις θα πρέπει να επιστραφούν πάραυτα στην υπηρεσία διαβίβασης συνοδευόμενες από το έντυπο με τίτλο «Βεβαίωση επιστροφής της αίτησης και της πράξης» το οποίο θα έχει συμπληρωθεί δεόντως.

Το εγχειρίδιο σχετικά με το κράτος μέλος παραλαβής θα επιτρέπει στην υπηρεσία διαβίβασης να ενημερώνεται για τα μέσα που μπορεί να εφαρμόσει στις σχέσεις της με τις υπηρεσίες λήψης του κράτους μέλους αυτού. Κατά την ετήσια ενημέρωση του εγχειριδίου, θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψη οι πραγματοποιηθείσες τεχνικές καινοτομίες καθώς και τα μέσα που έχουν γίνει πρόσφατα δεκτά από τις υπηρεσίες λήψης.

3. Οι πράξεις που θα διαβιβάζονται από την υπηρεσία διαβίβασης πρέπει να συνοδεύονται από έντυπο, καταρτιζόμενο κατά το υπόδειγμα της αίτησης επίδοσης ή κοινοποίησης που προσαρτάται στη σύμβαση και που υπάρχει, συνεπώς, σε όλες τις γλώσσες.

Η σύμβαση δεν περιέχει κανένα κανόνα σχετικά με τη γλώσσα στην οποία πρέπει να έχουν συνταχθεί οι πρωτοτυπικές ενδείξεις του εντύπου. Οι υπηρεσίες διαβίβασης είναι επομένως ελεύθερες να χρησιμοποιούν έντυπα στην επίσημη γλώσσα τους ή στην επίσημη γλώσσα της υπηρεσίας λήψης ή στη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης την οποία το κράτος παραλαβής έχει δηλώσει ότι δέχεται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3.

Άλλωστε, η υπηρεσία διαβίβασης θα πρέπει να συμπληρώνει το έντυπο χρησιμοποιώντας την επίσημη γλώσσα ή μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους παραλαβής ή τη γλώσσα την οποία αυτό δέχεται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3. Η υπηρεσία διαβίβασης θα μπορεί να προσδιορίσει ποια γλώσσα μπορεί να χρησιμοποιηθεί προς τούτο αναφερόμενη στο εγχειρίδιο, το οποίο θα αναγράφει:

α) αφενός:

- είτε ότι χρησιμοποιείται μόνο η επίσημη γλώσσα του κράτους παραλαβής
- είτε ότι μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι διάφορες επίσημες γλώσσες του κράτους παραλαβής
- είτε εκείνη από τις επίσημες γλώσσες του κράτους παραλαβής η οποία πρέπει να χρησιμοποιηθεί λόγω της διεύθυνσης του παραλήπτη

β) αφετέρου:

- μια άλλη γλώσσα κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης την οποία το κράτος παραλαβής δήλωσε ότι δέχεται.

Η υπηρεσία λήψης θα μπορεί να χρησιμοποιήσει, κατ' επιλογή, την ενδεδειγμένη γλώσσα που αναφέρεται στο ανωτέρω στοιχείο α) ή τη γλώσσα που αναφέρεται στο ανωτέρω στοιχείο β).

Θα πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι περισσότερες ενδείξεις που πρέπει να αναγράφονται στο έντυπο, το οποίο προσαρτάται στη σύμβαση, δεν απαιτούν μετάφραση και ότι η εκτελεστική επιτροπή θα είναι υπεύθυνη να εκπονήσει ένα γλωσσάριο που θα περιέχει σε όλες τις γλώσσες της Ένωσης τους κυριότερους νομικούς όρους που ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν για τη συμπλήρωση του εντύπου.

4. Η απαλλαγή από την υποχρέωση επικύρωσης προβλέπεται από πολυάριθμες συμβάσεις. Δεν γίνεται λόγος βεβαίως, εκ προοιμίου στα πλαίσια της Ένωσης, να απαιτείται η επικύρωση των εγγράφων που διαβιβάζονται με μόνο σκοπό την επίδοση ή την κοινοποίηση.

Το άρθρο 49 της σύμβασης των Βρυξελλών, της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, ορίζει επιπλέον ότι καμία επικύρωση εγγράφων ή ανάλογη διατύπωση δεν μπορεί να απαιτηθεί από δικαστήριο κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται αίτηση για την εκτέλεση αποφάσεως που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος.

5. Η παράγραφος αυτή που προβλέπει τη δυνατότητα να αποστέλλεται η πράξη εις διπλούν στην υπηρεσία λήψης και να ζητείται η επιστροφή ενός αντιγράφου φαίνεται να εφαρμόζεται μόνο σε περίπτωση διαβίβασης των πράξεων με παραδοσιακά μέσα όπως το ταχυδρομείο. Η πρακτική θα πρέπει πάντως να προσαρμοσθεί σε συνάρτηση με τα άλλα μέσα που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στο μέλλον, παράλληλα με την καθιέρωσή τους.

Το έντυπο αίτησεως που διαβιβάζεται μαζί με την πράξη επιτρέπει στην υπηρεσία διαβίβασης να παράσχει στην υπηρεσία λήψης τις κατάλληλες ενδείξεις.

Άρθρο 5

Μετάφραση της πράξης

1. Όταν μια πράξη πρέπει να διαβιβαστεί σε άλλο κράτος μέλος για επίδοση ή κοινοποίησή της, η υπηρεσία διαβίβασης ενημερώνει τον αιτούντα ότι ο παραλήπτης μπορεί να αρνηθεί να παραλάβει την πράξη λόγω της γλώσσας που έχει χρησιμοποιηθεί, σύμφωνα με το άρθρο 8 της σύμβασης.

Η σύμβαση δεν προβλέπει καμία διάταξη σχετικά με τις νομικές συνέπειες που μπορεί να προκύψουν από την άρνηση παραλαβής μιας πράξης λόγω της γλώσσας που έχει χρησιμοποιηθεί και επαφίεται στα αρμόδια δικαστήρια να αποφασίσουν σχετικά.

Η υπηρεσία διαβίβασης πρέπει, επομένως, να επιστήσει την προσοχή του αιτούντος στους κινδύνους που θα μπορούσαν να ανακύψουν σε σχέση με τις προθεσμίες, την αποτελεσματικότητα ή την ομαλότητα της διαδικασίας, εάν δεν γίνει η μετάφραση που θα μπορούσε να αποδειχθεί απαραίτητη.

2. Εάν ο αιτών επιλέξει να μεταφράσει την πράξη, θα πρέπει να προκαταβάλει τα έξοδα μετάφρασης, αλλά ο κανόνας αυτός δεν απαγορεύει, εφόσον αυτό προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο διεξάγεται η διαδικασία, να ληφθεί αργότερα απόφαση σχετικά με την ανάληψη των εξόδων και να επιτραπεί ενδεχομένως η επιστροφή στον αιτούντα τμήματος ή του συνόλου του ποσού που δαπανήθηκε.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο όρος «αιτών» αναφέρεται, σε κάθε περίπτωση, στο μέρος που ενδιαφέρεται για τη διαβίβαση της πράξης. Δεν μπορεί, συνεπώς, να πρόκειται για το δικαστήριο.

Άρθρο 6

Παραλαβή της πράξης από την υπηρεσία λήψης

1. Σκοπός των διατάξεων της παραγράφου αυτής είναι να εξασφαλισθεί η ενημέρωση της υπηρεσίας διαβίβασης ως προς την παραλαβή των διαβιβαζομένων πράξεων από την υπηρεσία λήψης. Δίνεται έμφαση στην ταχύτητα της απόληξης που πρέπει να απευθύνει η υπηρεσία λήψης εφόσον τίθεται η αρχή της αποστολής αποδεικτικού παραλαβής το συντομότερο δυνατό και με το ταχύτερο μέσο. Οι υπηρεσίες λήψης θα πρέπει, επομένως, να προσπαθούν να απευθύνουν το αποδεικτικό στις υπηρεσίες διαβίβασης αμέσως μετά την παραλαβή των πράξεων.

Αρκεί για την υπηρεσία λήψης να επιστρέψει στην υπηρεσία διαβίβασης αντίγραφο του εντύπου αίτησης επίδοσης ή κοινοποίησης που διαβιβάζεται μαζί με τις πράξεις, αφού συμπληρωθεί το μέρος «Αποδεικτικό παραλαβής» (κεφάλαιο 8 του εντύπου).

Η παραλαβή του αποδεικτικού επιτρέπει στην υπηρεσία διαβίβασης να βεβαιωθεί ότι το έγγραφο που διαβίβαζε έφθασε όντως στην αρμόδια υπηρεσία λήψης.

Η μη παραλαβή του αποδεικτικού εντός ευλόγων προθεσμιών μετά τη λήξη της προθεσμίας των επτά ημερών θα μπορούσε αντίθετα να αποτελέσει ένδειξη για την υπηρεσία διαβίβασης ότι οι πράξεις απωλέσθηκαν και ότι πρέπει να επαναλάβει την αποστολή, με κίνδυνο να προκληθεί σύγχυση μεταξύ των διαφόρων αποστολών.

2. Σκοπός της παραγράφου αυτής είναι να αποφευχθεί η επιστροφή της πράξης και της αίτησης επίδοσης ή κοινοποίησης στην υπηρεσία διαβίβασης, όταν η απλή συλλογή πληροφοριών ή συμπληρωματικών στοιχείων θα επέτρεπε να διευθετηθούν οι δυσχέρειες που εμποδίζουν την υπηρεσία λήψης να προβεί ή να φροντίσει αμέσως για την επίδοση ή κοινοποίηση.

3. Η παράγραφος αυτή εφαρμόζεται στις περιπτώσεις όπου η υπηρεσία λήψης δεν μπορεί να δώσει καμία συνέχεια στην αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης ούτε καν μετά την παραλαβή πληροφοριών ή συμπληρωματικών στοιχείων.

Προβλέπονται δύο περιπτώσεις: η περίπτωση αίτησης που δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της σύμβασης και η περίπτωση αδυναμίας να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση επειδή δεν τηρήθηκαν οι τυπικές προϋποθέσεις που προβλέπει η σύμβαση.

Η πρώτη περίπτωση αφορά για παράδειγμα αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης που αναφέρεται σε πράξη φορολογικού χαρακτήρα.

Η δεύτερη περίπτωση θα μπορούσε να καλύπτει για παράδειγμα τις αιτήσεις που αναφέρονται σε πράξεις δυσανάγνωστες ή, αντίθετα, σε έγγραφα που δεν συνοδεύονται από αίτηση ή σε αίτηση που αφορά παραλήπτη του οποίου δεν έχει εντοπιστεί η διεύθυνση.

Αυτή η παράγραφος θα μπορούσε να παραπέμπει, εξάλλου, στην παντελή έλλειψη απάντησης, τουλάχιστον εντός εύλογης προθεσμίας, στην αίτηση πληροφοριών ή συμπληρωματικών στοιχείων που υπέβαλε η υπηρεσία λήψης κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2.

Πρέπει επίσης να επιστρέφονται στην υπηρεσία διαβίβασης οι αιτήσεις που απευθύνθηκαν εκ παραδρομής σε υπηρεσία λήψης άλλου κράτους μέλους από εκείνο στο έδαφος του οποίου διαμένει ο παραλήπτης, καθώς και εκείνες που απαιτούν επίδοση ή κοινοποίηση με ιδιαίτερο τύπο ασυμβίβαστο προς το τοπικό δίκαιο.

4. Σκοπός των διατάξεων της παραγράφου αυτής είναι επίσης να αποφευχθεί η επιστροφή των πράξεων στην υπηρεσία διαβίβασης με μόνο λόγο ότι η υπηρεσία λήψης που τις έλαβε δεν είναι η κατά τόπο αρμόδια στο κράτος μέλος παραλαβής. Προβλέπουν κατά συνέπεια την επαναδιαβίβαση της πράξης από την αναρμόδια υπηρεσία λήψης στην αρμόδια υπηρεσία του ίδιου κράτους μέλους.

Η επαναδιαβίβαση πρέπει να γίνεται υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 4, δηλαδή απευθείας και το συντομότερο δυνατό, με κάθε πρόσφορο μέσο. Λόγω της καθυστέρησης που προκαλείται από την ανάγκη δεύτερης διαβίβασης, αυτή πρέπει να γίνεται με ιδιαίτερη επιμέλεια.

Εξάλλου, για να μην αγνοεί η υπηρεσία διαβίβασης την επαναδιαβίβαση, η σύμβαση προβλέπει ότι η αναρμόδια υπηρεσία λήψης η οποία επαναδιαβίβασε την πράξη καθώς και η αρμόδια υπηρεσία λήψης αποστέλλουν αμφότερες σχετική ειδοποίηση στην υπηρεσία διαβίβασης.

Η κατά τόπο αρμόδια υπηρεσία πρέπει να ειδοποιεί την υπηρεσία διαβίβασης αμέσως μόλις λάβει την πράξη ή το αργότερο εντός επτά ημερών και με το ταχύτερο μέσο, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1.

Άρθρο 7

Επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων

1. Η υπηρεσία λήψης ενημερώνεται για τον τύπο της επίδοσης ή κοινοποίησης που ζητήθηκε με τις ενδείξεις που αναγράφει στο έντυπο αίτησης η υπηρεσία διαβίβασης.

Εάν ο τύπος της αιτούμενης επίδοσης ή κοινοποίησης είναι ασυμβίβαστος με τη νομοθεσία του κράτους παραλαβής, η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται από το δίκαιο του κρά-

τους παραλαβής εάν το έχει ζητήσει η υπηρεσία διαβίβασης. Η ίδια λύση πρέπει να δίδεται όταν κανένας ιδιαίτερος τύπος δεν έχει ζητηθεί από την υπηρεσία διαβίβασης.

Η αίτηση αυτή μπορεί να διατυπωθεί στο σημείο 5.2.1 του εντύπου.

2. Η παράγραφος αυτή επιβάλλει στην υπηρεσία λήψης υποχρέωση ταχείας εφαρμογής της διαδικασίας επίδοσης ή κοινοποίησης. Αυτή πρέπει να προβεί ή να μερμηνήσει αμέσως για τις αναγκαίες ενέργειες. Ωστόσο, λόγω των δυσχερειών που μπορεί να εμφανιστούν, προβλέφθηκε μια προθεσμία ενός μήνα η οποία θεωρείται αρκετή για να μπορεί να ολοκληρωθεί η διαδικασία επίδοσης ή κοινοποίησης.

Πράγματι, στη δεύτερη φράση δεν πρέπει να δοθεί η ερμηνεία ότι επιτρέπεται στην υπηρεσία λήψης να παραμελήσει την υποχρέωσή της να προβεί ή να μερμηνήσει για τις αναγκαίες ενέργειες και έπειτα να ειδοποιήσει την υπηρεσία διαβίβασης ότι δεν έγιναν τα αναγκαία, ώστε η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να πραγματοποιηθεί εντός των απαιτούμενων προθεσμιών.

Επιδιώκει την υποχρέωση για την υπηρεσία λήψης να ενημερώσει την υπηρεσία διαβίβασης ότι δεν μπόρεσαν ακόμη να ευοδοθούν οι διαδικασίες για την επίδοση ή την κοινοποίηση.

Μπορεί ωστόσο να συμβεί σε ορισμένες περιπτώσεις να μην μπορέσει να γίνει η επίδοση ή κοινοποίηση εντός της προθεσμίας του ενός μήνα, αλλά να καταστεί δυνατή εντός εύλογης προθεσμίας. Στην περίπτωση αυτή, η υπηρεσία λήψης εξακολουθεί να υποχρεούται να στείλει τη βεβαίωση που περιέχεται στο έντυπο στην υπηρεσία διαβίβασης κατά την παρέλευση της προθεσμίας του ενός μήνα.

Άρθρο 8

Άρνηση παραλαβής της πράξης

1. Οι κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 8 σχετικά με τη χρησιμοποίηση των γλωσσών εφαρμόζονται μόνο στις ίδιες τις πράξεις.

Προκειμένου να διαφυλάξει τα συμφέροντα του παραλήπτη της πράξης, η σύμβαση θέτει την αρχή της μετάφρασης της πράξης στην επίσημη γλώσσα του κράτους προορισμού, ή, εάν το κράτος αυτό έχει διάφορες επίσημες γλώσσες, στη γλώσσα ή στις γλώσσες του τόπου όπου πρέπει να γίνει η επίδοση ή η κοινοποίηση.

Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, η μετάφραση μπορεί να αποδειχτεί ασκόπως δαπανηρή και μάλιστα αντίθετη προς τα συμφέροντα του παραλήπτη. Αυτό συμβαίνει όταν, π.χ., ο παραλήπτης είναι υπήκοος του κράτους διαβίβασης ή εν πάση περιπτώσει κατανοεί τη γλώσσα του κράτους αυτού.

Πρέπει να παρατηρηθεί ότι όταν μια πράξη έχει συνταχθεί ή μεταφραστεί στην επίσημη γλώσσα του κράτους παραλαβής, ή στην επίσημη ή μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί, ο παραλήπτης δεν μπορεί να την αρνηθεί για λόγους που σχετίζονται με τη χρήση της γλώσσας αυτής.

Εάν αντιθέτως δεν έχει μεταφραστεί, ο παραλήπτης διαθέτει τη δυνατότητα αυτή εάν δεν κατανοεί τη γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η πράξη.

Ωστόσο, η σύμβαση δεν υποχρεώνει τον αιτούντα να διαβίβασει την πράξη συντεταγμένη ή μεταφρασμένη σε μία από τις προαναφερόμενες γλώσσες, αλλά επιτρέπει στον παραλήπτη να αρνηθεί την παραλαβή της πράξης διότι δεν τηρήθηκαν οι προβλεπόμενοι κανόνες.

Εάν προκύψει διαφορά σε σχέση με την κατανόηση μιας γλώσσας από τον παραλήπτη της πράξης, θα επιλυθεί σύμφωνα με τους εφαρμοστέους κανόνες, για παράδειγμα εγείροντας το ζήτημα του κατά πόσον η διαβίβαση και η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε κανονικά ενώπιον του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της διαδικασίας, στα πλαίσια της οποίας διαβιβάστηκε η πράξη.

Η υπηρεσία λήψης πρέπει να ενημερώνει τον παραλήπτη ότι μπορεί να αρνηθεί την παραλαβή της πράξης εάν αυτή δεν έχει καταρτισθεί σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης ή σε γλώσσα του κράτους μέλους διαβίβασης την οποία κατανοεί.

Η υπηρεσία λήψης μπορεί να απαλλαγεί από την υποχρέωση ενημέρωσης, που της επιβάλει αυτή η παράγραφος, με διάφορα μέσα. Τά ενδεδειγμένα μέσα θα θεσπιστούν σε κάθε κράτος μέλος σε συνάρτηση με τους κανόνες που εφαρμόζονται στο θέμα της επίδοσης ή της κοινοποίησης των πράξεων.

Έτσι στις περιπτώσεις που οι πράξεις επιδίδονται ή κοινοποιούνται με ιδιόχειρη παράδοση στον παραλήπτη από ειδικό υπάλληλο, αυτός μπορεί να προβεί σε προφορική ενημέρωση.

Εάν, αντίθετα, οι πράξεις επιδίδονται ή κοινοποιούνται ταχυδρομικώς, η ενημέρωση μπορεί να γίνει μέσω εγγράφου συνημμένου στα έγγραφα που απευθύνονται στον παραλήπτη.

Εν πάση περιπτώσει, οι συνθήκες υπό τις οποίες η ενημέρωση περιήλθε εις γνώση του παραλήπτη πρέπει να αναφέρονται στο σημείο 12 στοιχείο γ) της βεβαιώσης επίδοσης ή κοινοποίησης.

Εάν ο παραλήπτης αρνείται την πράξη λόγω της γλώσσας που χρησιμοποιήθηκε, είναι ευκαίιο να το γνωστοποιήσει εντός εύλογης προθεσμίας ώστε να αποφευχθεί η καθυστέρηση της διαδικασίας.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να συνάπτουν συμφωνίες σύμφωνα με τις οποίες η καθεμία από τις επίσημες γλώσσες ενός από τα κράτη αυτά θεωρείται από τα άλλα κράτη ως μία από τις δικές του επίσημες γλώσσες. Αυτό ισχύει, π.χ. στα σκανδιναβικά κράτη τα οποία έχουν δηλώσει ότι θα χρησιμοποιούν αδιακρίτως τη δανική, τη νορβηγική και τη σουηδική γλώσσα, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από τη σκανδιναβική σύμβαση του 1974.

2. Προκειμένου να επιτραπεί στην υπηρεσία διαβίβασης και στον αιτούντα να λάβουν τα μέτρα που θεωρούν

σκόπια, η υπηρεσία λήψης οφείλει να ενημερώσει την υπηρεσία διαβίβασης, μόλις ειδοποιηθεί σχετικά, για ενδεχόμενη άρνηση της πράξης από τον παραλήπτη.

Άρθρο 9

Ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης

Σκοπός των διατάξεων αυτού του άρθρου είναι να καθοριστούν κριτήρια ως προς την ημερομηνία που λαμβάνεται υπόψη σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση μιας πράξης.

Όντως, η επίδοση ή η κοινοποίηση μιας πράξης γεννά, ως επί το πλείστον, νομικά αποτελέσματα για τα οποία είναι σημαντικό να προσδιορίζεται σε ποια στιγμή παρήχθησαν.

Όμως, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές που υπάρχουν μεταξύ κρατών μελών της Ένωσης, τόσο όσον αφορά τους δικονομικούς κανόνες σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων όσο και όσον αφορά τους ουσιαστικούς κανόνες, το γεγονός, η ημερομηνία του οποίου λαμβάνεται υπόψη, διαφέρει από κράτους σε κράτος.

Κατά την κατάρτιση της σύμβασης, επιδιώχθηκε η αναζήτηση ενός κανόνα που θα μπορεί να υποκαταστήσει, στις σχέσεις μεταξύ των κρατών της Ένωσης, τους κανόνες εσωτερικού δικαίου, και αυτό οδήγησε στη θέσπιση των διατάξεων του άρθρου 9.

Η παράγραφος 1 θεσπίζει την αρχή ότι η ημερομηνία της επίδοσης ή της κοινοποίησης είναι εκείνη κατά την οποία η επίδοση ή η κοινοποίηση όντως πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους παραλαβής. Σκοπός της είναι να προστατευθούν τα δικαιώματα του παραλήπτη.

Η παράγραφος 2 επιδιώκει αντίθετα την προστασία των δικαιωμάτων του αιτούντος, ο οποίος μπορεί να έχει συμφέρον να ενεργήσει εντός της συγκεκριμένης προθεσμίας ή σε συγκεκριμένη ημερομηνία. Κρίθηκε σκόπιο, στην περίπτωση αυτή, να του επιτραπεί να υποστηρίξει τα δικαιώματά του σε μια ημερομηνία που ο ίδιος μπορεί να προσδιορίσει, αντί να εξαρτάται από ένα γεγονός, την επίδοση ή την κοινοποίηση μιας πράξης σε άλλο κράτος μέλος, επί του οποίου δεν έχει άμεση επιρροή και θα μπορούσε να συμβεί μετά την καθορισμένη ημερομηνία λήξης.

Οι παράγραφοι 1 και 2 θα μπορούσαν να εφαρμόζονται σωρευτικώς, ούτως ώστε τα αποτελέσματα της επίδοσης ή της κοινοποίησης να μπορούν να παράγονται σε διαφορετικές στιγμές έναντι του παραλήπτη της πράξης και έναντι του αιτούντος. Μια τέτοια κατάσταση θα μπορούσε επί παραδείγματι να δημιουργηθεί, σε σχέση με ορισμένες νομοθεσίες, σε περίπτωση που μια κλήτευση διακόπτει μια παραγραφή και συνεπάγεται κλήση προς εμφάνιση ενώπιον δικαστηρίου.

Όσον αφορά τη στιγμή διακοπής της παραγραφής έναντι του αιτούντος, γίνεται παραπομπή στη νομοθεσία του κράτους μέλους διαβίβασης, κατ'εφαρμογή της παραγράφου 2.

Ωστόσο, όσον αφορά τον παραλήπτη της πράξης, για τον υπολογισμό της προθεσμίας εμφάνισης λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία που ορίζει η νομοθεσία του κράτους παραλαβής.

Η παράγραφος 3 προβλέπει τη δυνατότητα ενός κράτους μέλους να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει τις διατάξεις αυτού του άρθρου.

Άρθρο 10

Βεβαίωση επίδοσης ή κοινοποίησης και αντίγραφο της επιδοθείσας ή κοινοποιηθείσας πράξης

Όταν τεματισθεί η διαδικασία επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης, πρέπει να συμπληρωθεί η αντίστοιχη βεβαίωση του εντύπου.

Το έντυπο επιστρέφεται στην υπηρεσία διαβίβασης, συνοδευόμενο ενδεχομένως από αντίγραφο της πράξης.

Εξάλλου, προβλέφθηκαν παρεμφερείς κανόνες με εκείνους που εφαρμόζονται για την αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης όσον αφορά τη γλώσσα που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη συμπλήρωση του εντύπου της βεβαίωσης, εφόσον η υπηρεσία λήψης πρέπει να χρησιμοποιήσει είτε την επίσημη γλώσσα είτε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους προς το οποίο πρέπει να σταλεί το έγγραφο, είτε μια γλώσσα την οποία έχει δηλώσει ότι δέχεται.

Άρθρο 11

Έξοδα επίδοσης ή κοινοποίησης

1. Η παράγραφος 1 θεσπίζει την αρχή ότι οι υπηρεσίες που παρέχονται από τις διοικητικές αρχές του κράτους μέλους παραλαβής είναι δωρεάν.

2. Αντίθετα, η παράγραφος 2 επιτρέπει στα κράτη μέλη να προβλέπουν ότι τα έξοδα βαρύνουν τον αιτούντα, όταν οι διατυπώσεις επίδοσης ή κοινοποίησης δεν πραγματοποιούνται από τη διοίκηση των κρατών.

Θα μπορεί να απαιτηθεί προκαταβολή επί των εξόδων πριν από την εφαρμογή της διαδικασίας επίδοσης ή κοινοποίησης. Το εγχειρίδιο που θα εκπονήσει η εκτελεστική επιτροπή θα περιέχει χρήσιμες ενδείξεις εν προκειμένω και θα αναφέρει ιδίως εάν κατά τη στιγμή της διαβίβασης της πράξης από την υπηρεσία διαβίβασης πρέπει να καταβληθεί κάποιο ποσό.

Τμήμα 2

Άλλοι τρόποι διαβίβασης και επίδοσης ή κοινοποίησης δικαστικών πράξεων

Το τμήμα αυτό προβλέπει ορισμένους επικουρικούς τρόπους διαβίβασης των πράξεων.

Άρθρο 12

Διαβίβαση διά της προξενικής ή διπλωματικής οδού

Το άρθρο αυτό, το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα προσφυγής στη διπλωματική ή προξενική οδό όσον αφορά τη διαβίβαση των πράξεων, επιφυλάσσει αυτόν τον τρόπο διαβίβασης σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

Θα πρέπει, επομένως, να γίνεται χρήση αυτού μόνο σε περιπτώσεις άκρας δυσκολίας, όπως εκείνες που αναφέρονται για παράδειγμα σε σχέση με το άρθρο 3 στοιχείο γ), δηλαδή κοινωνικές ή κλιματικές περιστάσεις που καθιστούν, για παράδειγμα, αδύνατη την αποστολή των πράξεων από το ένα κράτος μέλος στο άλλο με οποιονδήποτε άλλο τρόπο.

Άρθρο 13

Επίδοση ή κοινοποίηση από διπλωματικούς ή προξενικούς υπαλλήλους

Η σύμβαση περιλαμβάνει στο άρθρο αυτό έναν τρόπο επίδοσης ή κοινοποίησης που είναι εκ παραδόσεως δεκτός στις διεθνείς σχέσεις.

Παρέχει, καταρχήν, τη δυνατότητα αυτή σε όλα τα πρόσωπα, ανεξαρτήτως υπηκοότητας, που διαμένουν στο έδαφος ενός κράτους μέλους. Παρέχεται ωστόσο στα κράτη μέλη δυνατότητα επιφύλαξης.

Άρθρο 14

Επίδοση ή κοινοποίηση με το ταχυδρομείο

Το άρθρο αυτό θεσπίζει την αρχή της αποδοχής της επίδοσης ή κοινοποίησης με το ταχυδρομείο.

Τα κράτη μέλη μπορούν, ωστόσο, να προσδιορίσουν τους όρους, προκειμένου να δοθούν εγγυήσεις στους παραλήπτες που διαμένουν στο έδαφός τους, υπό τους οποίους μπορεί να δεχθούν την επίδοση ή την κοινοποίηση με το ταχυδρομείο. Θα μπορούσε π.χ. να απαιτηθεί συστημένη αποστολή ή η εφαρμογή των κανόνων της σύμβασης σχετικά με τη μετάφραση των πράξεων.

Υπενθυμίζεται ότι η διεθνής ταχυδρομική σύμβαση, στην οποία όλα τα κράτη μέλη είναι μέλη, προβλέπει ιδίως τη δυνατότητα συστημένων αποστολών.

Οι όροι που καθορίζουν τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 θα διευκρινίζονται, ενδεχομένως, στο εγχειρίδιο που θα καταρτίσει η εκτελεστική επιτροπή.

Άρθρο 15

Απευθείας αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης

Το άρθρο αυτό επιτρέπει σε κάθε ενδιαφερόμενο για τη διαβίβαση μιας πράξης που εμπύπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας σύμβασης να έλθει σε απευθείας επαφή με

τους αρμόδιους του κράτους μέλους παραλαβής ώστε να επιτύχει την επίδοση ή την κοινοποίησή της.

Το άρθρο αυτό δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά νομική βάση προκειμένου να γίνεται δεκτή η απευθείας διαβίβαση της πράξης ενός ενδιαφερόμενου μέρους προς ένα δημόσιο λειτουργό. Μια τέτοια απευθείας διαβίβαση είναι όντως νομότυπη μόνον εάν συμμορφώνεται με τους κανόνες δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο διεξάγεται η διαδικασία.

Δεδομένου, ωστόσο, ότι η παράγραφος 2 προβλέπει δυνατότητα επιφύλαξης για τα κράτη μέλη θα ήταν χρήσιμη η παραπομπή στο εγχειρίδιο που θα καταρτίσει η εκτελεστική επιτροπή για να εξακριβωθεί ότι το εν λόγω κράτος δεν αντιτίθεται στην εν λόγω διαδικασία.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΕΞΩΔΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16

Θα πρέπει να γίνει παραπομπή στο άρθρο 1 όσον αφορά την έννοια της εξώδικης πράξης.

ΤΙΤΛΟΣ ΙV

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Άρθρο 17

Το άρθρο αυτό θεσπίζει την αρχή της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την ερμηνεία της σύμβασης. Ωστόσο, επειδή δεν επιτεύχθηκε ομοφωνία ως προς την αρχή αυτή, οι κανόνες για τον τρόπο που επιλαμβάνεται το Δικαστήριο περιέχονται στο πρωτόκολλο σχετικά με την ερμηνεία της παρούσας σύμβασης από το Δικαστήριο.

Στο Δικαστήριο θα μπορούν να απευθύνονται μόνο τα δικαστήρια και οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών που θα έχουν επικυρώσει, πέρα από τη σύμβαση, και το πρωτόκολλο.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 18

Εκτελεστική επιτροπή

Δεδομένου ότι η σύμβαση θεσπίζει κατά κύριο λόγο κανόνες δικαστικής συνδρομής, δημιουργήθηκε εκτελεστική επιτροπή για να παρακολουθεί τη λειτουργία της σύμβασης και να εξετάζει κάθε γενικό ζήτημα που αφορά την εφαρμογή της.

Εντάσσεται στις δομές εργασίας του τίτλου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως διευκρινίζεται στη σχετική δήλωση του Συμβουλίου που καταχωρήθηκε στα πρακτικά της συνόδου, κατά την οποία καταρτίστηκε η σύμβαση.

Απαρτίζεται, επομένως, από αντιπροσώπους όλων των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που δεν είναι ακόμη μέλη της σύμβασης, και η Επιτροπή συμμετέχει πλήρως στις εργασίες της. Οι κανόνες για τη λειτουργία της που δεν προβλέπονται στη σύμβαση είναι εκείνοι που εφαρμόζονται στις άλλες ομάδες εργασίας του Συμβουλίου.

Η επιτροπή συνέρχεται για πρώτη φορά όταν τουλάχιστον τρία κράτη μέλη θα έχουν δηλώσει ότι θα εφαρμόζουν τη σύμβαση στις σχέσεις τους με τα άλλα κράτη μέλη που θα έχουν κάνει την ίδια δήλωση. Κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 18 παράγραφος 2 του άρθρου 24 παράγραφος 4 και του άρθρου 27 παράγραφος 2, στοιχείο γ), η πρώτη αυτή συνεδρίαση θα πρέπει να πραγματοποιηθεί ενενήντα ημέρες μετά από την ημερομηνία κατάθεσης της τρίτης δήλωσης, η οποία θα δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Τα καθήκοντα της επιτροπής στρέφονται γύρω από τρεις βασικούς άξονες.

Καταρχήν, ανατίθεται στην επιτροπή η παρακολούθηση της λειτουργίας της σύμβασης, δηλαδή η συλλογή κάθε χρήσιμης πληροφορίας σχετικής με την εφαρμογή της από τα κράτη μέλη. Η εξέταση πρέπει να καλύπτει ιδίως την αποτελεσματικότητα της δράσης των υπηρεσιών διαβίβασης και των υπηρεσιών λήψης, τις συνθήκες υπό τις οποίες υποβάλλονται στις κεντρικές υπηρεσίες απευθείας αιτήσεις επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων, και την εφαρμογή των διατάξεων σχετικά με την ημερομηνία επίδοσης και κοινοποίησης.

Η ιδιαίτερη προσοχή που αποδίδεται σε ορισμένες διατάξεις της σύμβασης θα πρέπει να επιτρέπει στην επιτροπή να διαπιστώνει εάν οι κανόνες που συνεπάγονται δυσκολίες εφαρμογής για ορισμένες χώρες εφαρμόζονται από τις άλλες χωρίς δυσκολία και θα μπορούσε να διευρυνθεί το πεδίο της εφαρμογής τους. Οι πληροφορίες που συλλέγονται από την εκτελεστική επιτροπή θα πρέπει, επομένως, να έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την αμοιβαία ενημέρωση των κρατών μελών. Θα αποτελούν άλλωστε αντικείμενο περιοδικών εκθέσεων προς το Συμβούλιο, εκ των οποίων η πρώτη θα υποβληθεί μετά την παρέλευση τριετίας από την πρώτη συνεδρίαση της επιτροπής, και οι επόμενες ανά πενταετία.

Το Συμβούλιο θα εξετάζει, κατά περίπτωση, εάν κρίνει σκόπιμο να απευθύνει κάθε έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Στην εκτελεστική επιτροπή ανατίθεται, κατά δεύτερον, η διεκπεραίωση των πρακτικών καθηκόντων που είναι αναγκαία για τη λειτουργία της σύμβασης, όπως η κατάρτιση και ενημέρωση του εγχειριδίου που θα πρέπει να χρησιμοποιούν οι υπηρεσίες διαβίβασης για να εντοπίζουν τις υπηρεσίες λήψης των άλλων κρατών μελών στις οποίες θα πρέπει να απευθύνουν τις πράξεις, καθώς και η εκπόνηση

γλωσσαρίου νομικών όρων. Ει δυνατόν, στο εγχειρίδιο θα αναφέρονται επίσης οι δαπάνες σχετικά με την επίδοση και την κοινοποίηση των πράξεων σε σχέση με την εφαρμογή του άρθρου 11 της σύμβασης.

Η εκτελεστική επιτροπή θα έχει τέλος τη δυνατότητα να αξιοποιεί τις πληροφορίες που θα συλλέγει προτείνοντας βελτιώσεις της σύμβασης ή απλώς του εντύπου.

Άρθρο 19

Εφαρμογή των άρθρων 15 και 16 της σύμβασης της Χάγης του 1965

Το άρθρο αυτό περιλαμβάνει το σύστημα που δημιουργήθηκε με τη σύμβαση της Χάγης, της 15ης Νοεμβρίου 1965, επιφέροντας μια απλή τυπική τροποποίηση σχετικά με τον τρόπο κοινοποίησης από τα κράτη μέλη της δήλωσης που προβλέπεται στο σημείο 1 στοιχείο β). Περιέχει ορισμένους κανόνες για την προστασία των δικαιωμάτων των παραληπτών δικαστικών πράξεων, οι οποίες διαβιβάζονται κατ' εφαρμογή της σύμβασης.

Το σημείο 1 αφορά τα εισαγωγικά δίκης έγγραφα ή ισοδύναμες πράξεις και επιβάλλει στο δικαστή υποχρέωση αναστολής της έκδοσης αποφάσεως έως ότου βεβαιωθεί ότι η πράξη όντως επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε και ότι η παράδοση έγινε εγκαίρως, ώστε ο εναγόμενος να διαθέτει επαρκή χρόνο για να προετοιμάσει την άμυνά του. Παρέχεται, ωστόσο, ευχέρεια παρέκκλισης από τον κανόνα αυτό στα κράτη μέλη που επιθυμούν να μπορεί ο δικαστής να εκδώσει απόφαση, μετά από ορισμένη προθεσμία, εφόσον πληρούνται συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Το σημείο 2 αφορά τις περιπτώσεις όπου εκδόθηκε απόφαση ερημοδικούντος του εναγομένου και του παρέχει τη δυνατότητα, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να απαλλαγεί από τα αποτελέσματα της παρόδου της προθεσμίας για την άσκηση ενδίκων μέσων. Για να αποφευχθεί νομική ανασφάλεια που θα έβλαπτε τα συμφέροντα του ενάγοντος στον πρώτο βαθμό, η σύμβαση προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν με δήλωση την προθεσμία, εντός της οποίας γίνεται δεκτή η αίτηση για την απαλλαγή.

Τέλος, οι διατάξεις του σημείου 2 δεν εφαρμόζονται σχετικά με την προσωπική κατάσταση των ατόμων. Δεν φάνηκε δυνατό, πράγματι, να επιτραπεί η εξάλειψη μιας αποφάσεως διαζυγίου που εκδόθηκε κατ' ερημοδικία και ακολουθήθηκε από νέο γάμο, διότι εν προκειμένω προέχουν οι επιταγές της νομικής ασφάλειας.

Άρθρο 20

Σχέση με άλλες συμφωνίες ή διακανονισμούς

Κατά το παρόν άρθρο, εξακολουθούν να ισχύουν μεταξύ των κρατών μελών που είναι μέρη της σύμβασης, μόνο η

παρούσα σύμβαση καθώς και οι συμφωνίες ή διακανονισμοί που πληρούν τους όρους του άρθρου Κ.7 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ήτοι προβλέπουν τρόπους διαβίβασης των πράξεων με σκοπό την επίδοση ή την κοινοποίηση οι οποίοι επιτρέπουν στενότερη συνεργασία εν προκειμένω και δεν παρεμποδίζουν τη συνεργασία που καθιερώνεται με την παρούσα σύμβαση.

Από το συνδυασμό, άλλωστε, του παρόντος άρθρου και του άρθρου 1 συνάγεται ότι καμία άλλη συμφωνία, σύμβαση ή διακανονισμός δεν μπορεί συνεπώς να εφαρμόζεται μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν επικυρώσει τη σύμβαση.

Ειδικότερα, η παρούσα σύμβαση θα αντικαταστήσει, στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών που είναι μέρη αυτής και στο θέμα της διαβίβασης των πράξεων με σκοπό την επίδοση και την κοινοποίηση, τις συμβάσεις της Χάγης του 1954 και 1965.

Έτσι, όταν στην ίδια υπόθεση πρέπει να γίνουν πλείονες διαβιβάσεις πράξεων με προορισμό κράτη μέλη και τρίτα κράτη, οι κανόνες που προβλέπονται στην ευρωπαϊκή σύμβαση ή στις συμφωνίες ή στους διακανονισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 20 εφαρμόζονται μόνο όσον αφορά τις πράξεις που προορίζονται για κράτος μέλος της Ένωσης.

Αντίθετα, οι πράξεις οι οποίες στα πλαίσια της ίδιας αυτής υπόθεσης πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν σε τρίτο κράτος θα διαβιβάζονται, βεβαίως, κατ' εφαρμογή των συμφωνιών που υπάρχουν με το κράτος αυτό.

Η ύπαρξη ιδιαίτερων συμφωνιών ή διακανονισμών μεταξύ κρατών μελών θα επισημαίνεται στο εγχειρίδιο που θα εκπονήσει η εκτελεστική επιτροπή.

Άρθρο 21

Δικαστική αρωγή

Το άρθρο αυτό προβλέπει ότι δεν τίγονται οι κανόνες περί δικαστικής αρωγής που περιέχονται σε άλλες συμβάσεις οι οποίες μπορούν να ισχύουν μεταξύ ορισμένων κρατών μελών.

Άρθρο 22

Προστασία των διαβιβαζομένων πληροφοριών

Το άρθρο αυτό επιβάλλει στις υπηρεσίες λήψης υποχρέωση τήρησης του απορρήτου των πληροφοριών που τους γνωστοποιούνται κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Οι υπηρεσίες λήψης είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή των κανόνων του εσωτερικού δικαίου τους σχετικά με την προστασία του απορρήτου αυτού.

Τα πρόσωπα που αφορούν οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες θα μπορούν να επικαλούνται πάντοτε τις εφαρμοστέες νομικές διατάξεις για να λαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με τη χρήση που επιφυλάχθηκε στα εν λόγω δεδομένα.

Άρθρο 23

Επιφυλάξεις

Το άρθρο αυτό περιέχει περιοριστικό πίνακα των επιφυλάξεων που γίνονται δεκτές στα πλαίσια της σύμβασης. Εξάλλου, οι επιφυλάξεις αυτές πρέπει να διατυπώνονται κατά τη στιγμή της γνωστοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2, αλλά μπορούν να αίρονται ανά πάσα στιγμή.

Παρατηρείται ότι η δήλωση που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 δεν χαρακτηρίζεται ως επιφύλαξη.

Άρθρο 24

Έγκριση και έναρξη ισχύος

Το άρθρο αυτό διέπει την έναρξη ισχύος της σύμβασης σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες που έχει θεσπίσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η σύμβαση αρχίζει να ισχύει ενενήντα ημέρες μετά την κατάθεση του εγγράφου έγκρισης από το τελευταίο, εκ των δεκαπέντε κρατών, μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 26η Μαΐου 1997, ημερομηνία έγκρισης από το Συμβούλιο της πράξης για την κατάρτιση της σύμβασης, το οποίο προβαίνει στη διατύπωση αυτή.

Ωστόσο, όπως και για τις συμφωνίες δικαστικής συνεργασίας που έχουν συναφθεί προγενέστερα μεταξύ των κρατών μελών, η παράγραφος 4 παρέχει τη δυνατότητα σε κάθε κράτος μέλος, κατά τη στιγμή της έγκρισης ή αργότερα, να δηλώσει ότι η σύμβαση εφαρμόζεται πριν από την έναρξη ισχύος της στις σχέσεις του με τα άλλα κράτη μέλη που έχουν κάνει την ίδια δήλωση. Η δήλωση παράγει αποτελέσματα ενενήντα ημέρες μετά την κατάθεσή της.

Πάντως, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να δηλώσουν ότι το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ερμηνεύει τη σύμβαση κατά την περίοδο εσπευσμένης εφαρμογής, διότι είναι αναγκαία εν προκειμένω η έγκριση από τα δεκαπέντε κράτη μέλη των αντίστοιχων διατάξεων της σύμβασης.

Άρθρο 25

Προσχώρηση

Το άρθρο αυτό προβλέπει ότι η σύμβαση είναι ανοικτή προς προσχώρηση για κάθε κράτος που γίνεται μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ορίζει τις λεπτομέρειες της προσχώρησης. Αντίθετα, τρίτο κράτος δεν μπορεί να προσχωρήσει στη σύμβαση.

Εάν η σύμβαση ισχύει ήδη κατά τη στιγμή που ένα νέο κράτος μέλος προσχωρεί σε αυτή, αρχίζει να ισχύει έναντι του κράτους αυτού ενενήντα ημέρες μετά την κατάθεση του εγγράφου προσχώρησης. Εάν, αντίθετα, δεν έχει ακόμη αρχίσει να ισχύει κατά την παρέλευση αυτής της προθεσμίας, αρχίζει να ισχύει, για το κράτος αυτό όπως και για τα άλλα, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 24 παράγραφος 4. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος που προσχωρεί στη σύμβαση θα μπορεί να κάνει δήλωση εσπευσμένης εφαρμογής.

Όμως, η προσχώρηση του νέου κράτους μέλους δεν αποτελεί προϋπόθεση για την έναρξη ισχύος της σύμβασης έναντι των κρατών που ήταν μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την ημερομηνία της έγκρισης από το Συμβούλιο.

Άρθρο 26

Τροποποιήσεις

Το άρθρο αυτό αφορά τη διαδικασία τροποποίησης της σύμβασης.

Οι τροποποιήσεις μπορούν να προτείνονται από τα κράτη μέλη που είναι μέρη της σύμβασης και από την Επιτροπή, κατά τους κανόνες που ορίζονται στον τίτλο VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και από την εκτελεστική επιτροπή, κατ' εφαρμογή του κανόνα του άρθρου 18 παράγραφος 4 στοιχείο γ).

Ανάλογα με τη φύση των προτεινόμενων τροποποιήσεων, προβλέπονται δύο διαφορετικά καθεστώτα.

Σύμφωνα με το πρώτο, το οποίο περιγράφεται στις παραγράφους 1, 2 και 3, οι τροποποιήσεις αποφασίζονται από το Συμβούλιο, το οποίο συνιστά την έγκρισή τους από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς κανόνες τους.

Το δεύτερο, το οποίο περιγράφεται στην παράγραφο 4, καθιερώνει απλουστευμένη διαδικασία που επιτρέπει στο ίδιο το Συμβούλιο να τροποποιεί το έντυπο που προσαρτάται στη σύμβαση.

Άρθρο 27

Θεματοφύλακας και δημοσίευση

Το άρθρο αυτό αναθέτει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου το ρόλο του θεματοφύλακα της σύμβασης.

Ο Γενικός Γραμματέας ενημερώνει τα κράτη μέλη για όλες τις γνωστοποιήσεις σχετικά με τη σύμβαση και μεριμνά για τη δημοσίευσή τους στη σειρά «C» της *Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

όσον αφορά το πρωτόκολλο που καταρτίστηκε βάσει του άρθρου Κ.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με την ερμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της σύμβασης για την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις

(γιοθετήθηκε από το Συμβούλιο στις 26 Ιουνίου 1997)

(97/C 261/04)

I. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Κατά τη σύνοδό του στις 29 και 30 Οκτωβρίου 1993, το Συμβούλιο έδωσε εντολή σε ομάδα εργασίας, επονομαζόμενη «ομάδα για την απλούστευση της διαβίβασης των πράξεων», να εκπονήσει μια πράξη με σκοπό την απλούστευση και την επιτάχυνση μεταξύ των κρατών μελών των διαδικασιών διαβίβασης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις.

Κατά τη διάρκεια των εργασιών σχετικά με τη σύμβαση για την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, κρίθηκε αναγκαίο να απονεμηθεί στο Δικαστήριο αρμοδιότητα ερμηνείας των κανόνων της, ώστε να εξασφαλισθεί η ομοιόμορφη εφαρμογή τους.

Αφού περατώθηκαν οι εργασίες της ομάδας, η ολλανδική προεδρία υπέβαλε το κείμενο του σχεδίου σύμβασης, σύμφωνα με το άρθρο Κ.6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προς εξέταση⁽¹⁾.

Το Συμβούλιο ενέκρινε, στις 26 Μαΐου 1997, το παρόν πρωτόκολλο⁽²⁾, καθώς και τη σύμβαση για την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις. Αυτές οι πράξεις υπογράφηκαν την ίδια ημέρα από τους αντιπροσώπους όλων των κρατών μελών.

2. α) Οι διατάξεις του πρωτοκόλλου βασίζονται στις διατάξεις του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ. Εμπνέονται σε πολύ μεγάλο βαθμό από τα άρθρα 1 έως 4 του πρωτοκόλλου, της 3ης Ιουνίου 1971, σχετικά με την ερμηνεία από το Δικαστήριο της σύμβασης της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Επαναλαμβάνει ιδίως τους δύο τρόπους, κατά τους οποίους επιλαμβάνεται το Δικαστήριο, που προβλέπονται στο πρωτόκολλο του 1971.

- β) Οι λεπτομέρειες για την έναρξη ισχύος του πρωτοκόλλου είναι, αντίθετα, παρεμφερείς με εκείνες που θεσπίζονται στο πρώτο και δεύτερο πρωτόκολλο, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για την ερμηνεία της σύμβασης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές.

Όντως, η αρχή της απονομής αρμοδιότητας στο Δικαστήριο τίθεται μεν από τη σύμβαση αλλά είναι το σχετικό πρωτόκολλο αυτό που προσδιορίζει, ιδίως, τις προϋποθέσεις προσφυγής στο Δικαστήριο και τις αρμόδιες προς τούτο εθνικές δικαστικές αρχές.

Η έναρξη ισχύος του πρωτοκόλλου δεν πρέπει να προηγηθεί της έναρξης ισχύος της σύμβασης: η έναρξη ισχύος της σύμβασης πραγματοποιείται μετά από την επικύρωσή της από τα δεκαπέντε κράτη μέλη, ενώ η έναρξη ισχύος του πρωτοκόλλου μετά από έγκριση τριών από τα κράτη αυτά.

Κατόπιν αυτού, το πρωτόκολλο μπορεί να τεθεί σε ισχύ το νωρίτερο ταυτόχρονα με τη σύμβαση. Επομένως, μόνο τα δικαστήρια κράτους μέλους, το οποίο είναι μέρος ταυτοχρόνως της σύμβασης και του πρωτοκόλλου, θα μπορούν να ζητούν από το Δικαστήριο να αποφασίζει ή να αποφαινεται σε ζητήματα ερμηνείας.

- γ) Τέλος, οι τελικές διατάξεις είναι παρόμοιες με εκείνες που έχει θεσπίσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τις συμβάσεις που καταρτίζονται στα πλαίσια του τίτλου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Συμπίπτουν με εκείνες της σύμβασης, με την επιφύλαξη των αναγκαίων προσαρμογών.

II. ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

Άρθρο 1

Το άρθρο 1 επαναλαμβάνει την αρχή που θεσπίστηκε με το πρωτόκολλο του 1971, περί απονομής στο Δικαστήριο αρμοδιότητας να ερμηνεύει τις διατάξεις της σύμβασης σχετικά με την επίδοση και την κοινοποίηση

(1) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 11 Απριλίου 1997 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(2) Βλέπε σελίδα 17 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις καθώς και του ίδιου του πρωτοκόλλου.

Άρθρο 2

1. Το άρθρο αυτό ορίζει τα δικαστήρια των κρατών μελών που είναι αρμόδια να ζητούν από το Δικαστήριο να αποφαινεται προδικαστικά επί θεμάτων ερμηνείας.

Πρόκειται, καταρχήν, για τα ανώτατα δικαστήρια των κρατών μελών τα οποία απαριθμούνται στο στοιχείο α) της παραγράφου 1.

Η απαρίθμηση είναι περιοριστική και τα τυχόν υπάρχοντα άλλα ανώτατα δικαστήρια δεν μπορούν να απευθύνονται στο Δικαστήριο, ακόμη και εάν οι αποφάσεις τους θα είχαν επιπτώσεις σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις.

Κατά δεύτερον, σύμφωνα με το στοιχείο β), τα δικαστήρια των κρατών μελών όταν δικάζουν σε δεύτερο βαθμό είναι επίσης αρμόδια να απευθύνονται στο Δικαστήριο.

Αυτό επομένως αφορά καταρχάς τα Εφετεία, εκτός εάν δικάζουν σε πρώτο βαθμό, καθώς και τα λοιπά εθνικά δικαστήρια που εκδικάζουν μια υπόθεση κατ' έφεση.

Αντίθετα, δεν δικαιούνται να απευθύνονται στο Δικαστήριο τα δικαστήρια που δικάζουν σε πρώτο βαθμό.

2. Ο κατάλογος που περιλαμβάνεται στο στοιχείο α) μπορεί να τροποποιηθεί με αίτημα του ενδιαφερομένου κράτους μέλους. Πρόκειται για μια δυνατότητα που δεν είχε προβλεφθεί στο πρωτόκολλο του 1971.

Η τροποποίηση μπορεί να αποδειχθεί αναγκαία, επί παραδείγματι, σε περίπτωση μεταβολής στη δικαστική οργάνωση ενός κράτους μέλους.

Η αίτηση πρέπει να απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου, με την ιδιότητά του ως θεματοφύλακα του πρωτοκόλλου. Ο Γραμματέας ενημερώνει σχετικά, το συντομότερο δυνατό, τα άλλα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που δεν είναι ακόμη μέλη του πρωτοκόλλου.

Η απόφαση τροποποίησης του καταλόγου λαμβάνεται από το Συμβούλιο σύμφωνα με τους εφαρμοστέους διαδικαστικούς κανόνες.

Όταν αποφασισθεί, η τροποποίηση παράγει αποτελέσματα με τις προϋποθέσεις που θα ορισθούν στην απόφαση του Συμβουλίου (όπως, για παράδειγμα, η έναρξη ισχύος μιας τέτοιας τροποποίησης). Λόγω του χαρακτήρα της, δεν φάνηκε αναγκαία η έγκριση της απόφασης αυτής από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς κανόνες τους. Προβλέ-

φθηκαν επομένως ιδιαίτεροι κανόνες, οι οποίοι αποτελούν εξαίρεση από τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 9 του πρωτοκόλλου σχετικά με την τροποποίηση της σύμβασης.

Σε περίπτωση προσχώρησης στο πρωτόκολλο ενός κράτους που καθίσταται μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το κράτος αυτό θα πρέπει να δηλώσει κατά την κατάθεση του εγγράφου προσχώρησης ποιο ή ποια ανώτατα δικαστήρια θα είναι αρμόδια να ζητούν από το Δικαστήριο να αποφαινεται προδικαστικά επί θεμάτων ερμηνείας (άρθρο 8 παράγραφοι 3 και 4).

Ο μηχανισμός αυτός επιτρέπει στα κράτη μέλη, ακόμη και αν δεν είναι μέλη της σύμβασης, να ελέγχουν ποια δικαστήρια ορίζονται ώστε να διασφαλίζεται η λογική του συστήματος.

Άρθρο 3

1. Το άρθρο αυτό, το οποίο εμπνέεται από το άρθρο 177 της συνθήκης ΕΚ και επαναλαμβάνει το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου του 1971 σχετικά με την ερμηνεία από το Δικαστήριο της σύμβασης των Βρυξελλών του 1968, αφορά τη διαδικασία αίτησης για την έκδοση προδικαστικής απόφασης.

Η παράγραφος 1 διευκρινίζει ότι τα δικαστήρια που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 υποχρεούνται να ζητήσουν από το Δικαστήριο να αποφανθεί, εάν κρίνουν ότι μια ερμηνεία είναι αναγκαία για να μπορέσουν να εκδώσουν τη δική τους απόφαση.

Η διάταξη αυτή, στο μέτρο που επιβάλλει μια υποχρέωση στα ανώτατα δικαστήρια, έχει ως στόχο να προωθήσει την ομοιόμορφη εφαρμογή της σύμβασης στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού προβλέπει ότι, όταν τα δικαστήρια δικάζουν σε δεύτερο βαθμό, έχουν την ευχέρεια να υποβάλουν στο Δικαστήριο αίτηση ερμηνείας, εφόσον φρονούν ότι είναι αναγκαία μια απόφαση επί σημείου που ανέκυψε στα πλαίσια υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιον αυτών.

Άρθρο 4

1. Το άρθρο αυτό επαναλαμβάνει το άρθρο 4 του πρωτοκόλλου του 1971. Προβλέπει μια δεύτερη διαδικασία, η οποία επιτρέπει στους γενικούς εισαγγελείς των ανωτάτων ακυρωτικών δικαστηρίων ή σε κάθε άλλη αρχή που ορίζεται από τα κράτη μέλη να ζητούν από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί ζητημάτων ερμηνείας, όταν διαπιστώνουν ότι απόφαση εκδοθείσα από δικαστήριο του κράτους τους και αποκτήσασα ισχύ δεδικασμένου έρχεται σε αντίθεση με την ερμηνεία που έχει δοθεί εν προκειμένω από το Δικαστήριο ή από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους που είναι μέρος του πρωτοκόλλου.

Σκοπός της διάταξης αυτής είναι επίσης να προωθήσει την ομοιόμορφη ερμηνεία της σύμβασης.

Εναπόκειται στην αρμόδια δικαστική αρχή να κρίνει κατά πόσο είναι σκόπιμο να υποβληθεί στο Δικαστήριο αίτηση ερμηνείας στην περίπτωση αυτή.

2. Εξάλλου, κάθε κράτος μέλος, ακόμη και αν δεν είναι μέρος του πρωτοκόλλου, καθώς και η Επιτροπή και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν την ευχέρεια να καταθέσουν ενώπιον του Δικαστηρίου, στο οποίο έχει υποβληθεί αίτηση ερμηνείας, υπομνήματα ή γραπτές παρατηρήσεις.

Άρθρο 5

Κατά το πρότυπο του πρωτοκόλλου του 1971, το άρθρο αυτό θεσπίζει την αρχή της εφαρμογής του οργανισμού του Δικαστηρίου και του κανονισμού διαδικασίας αυτού.

Άρθρο 6

Για το άρθρο αυτό, το οποίο αναφέρει ότι το παρόν πρωτόκολλο δεν είναι επιδεικτικό επιφυλάξεων, δεν υπάρχουν ιδιαίτερες παρατηρήσεις.

Άρθρο 7

Το άρθρο αυτό προβλέπει την έναρξη ισχύος του πρωτοκόλλου σύμφωνα με τους κανόνες που έχει θεσπίσει εν προκειμένω το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για να μπορέσει το Δικαστήριο να ασκήσει την αρμοδιότητά του το συντομότερο δυνατό, η έναρξη της ισχύος του πρωτοκόλλου καθορίστηκε ενενήντα ημέρες μετά την κατάθεση του τρίτου εγγράφου έγκρισης από ένα από τα δεκαπέντε κράτη, μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 26η Μαΐου 1997, ημερομηνία έγκρισης από το Συμβούλιο της πράξης για την κατάρτιση του πρωτοκόλλου.

Ωστόσο, το πρωτόκολλο θα αρχίσει να ισχύει μόνο αφού και τα δεκαπέντε κράτη μέλη θα έχουν εγκρίνει τη σύμβαση σχετικά με την επίδοση ή την κοινοποίηση μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις. Δυνάμει του άρθρου της 24, η σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει ενενήντα ημέρες μετά τη γνωστοποίηση από το κράτος μέλος, το οποίο θα προβεί τελευταίο σε αυτή τη διατύπωση, της ολοκλήρωσης της διαδικασίας έγκρισης που προβλέπεται από τους συνταγματικούς του κανόνες.

Έτσι, η εσπευσμένη εφαρμογή της σύμβασης κατά την έννοια του άρθρου 24 παράγραφος 4 αυτής δεν μπορεί να θεμελιώσει την απονομή στο Δικαστήριο αρμοδιότητας ερμηνείας. Ούτε η έγκριση του πρωτοκόλλου από όλα τα κράτη μέλη δεν θα επιτρέπει στο Δικαστήριο να ερμηνεύει τις διατάξεις της σύμβασης εφόσον αυτή δεν έχει τεθεί σε ισχύ.

Άρθρο 8

Το άρθρο αυτό προβλέπει ότι το πρωτόκολλο είναι ανοικτό για προσχώρηση σε κάθε κράτος που γίνεται μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντίθετα, τρίτο κράτος δεν μπορεί να προσχωρήσει ούτε στη σύμβαση ούτε στο πρωτόκολλο.

Αναφερόμενο στις λεπτομέρειες προσχώρησης στο πρωτόκολλο, το άρθρο αυτό προβλέπει ιδίως απλουστευμένους τρόπους για την τροποποίηση του καταλόγου των ανωτάτων δικαστηρίων, που περιέχεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α), μετά από τον καθορισμό των δικαστηρίων του νέου κράτους μέλους, σύμφωνα με την αρχή της παραγράφου 2 του άρθρου 2.

Το Συμβούλιο αποφασίζει τις τροποποιήσεις που μπορούν να επέλθουν στον κατάλογο των ανωτάτων δικαστηρίων κατά το διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της ημερομηνίας κατάθεσης της πράξης προσχώρησης και της ημερομηνίας έναρξης ισχύος του πρωτοκόλλου έναντι του προσχωρούντος κράτους μέλους.

Άρθρο 9

Το άρθρο αυτό αφορά τη διαδικασία τροποποίησης του πρωτοκόλλου.

Μόνο τα κράτη μέλη που είναι μέρη του πρωτοκόλλου, καθώς και η Επιτροπή, μπορούν να προτείνουν τροποποιήσεις.

Το Συμβούλιο συνιστά στα κράτη μέλη την αποδοχή των τροποποιήσεων που αποφασίζει, σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.

Η διαδικασία αυτή δεν ισχύει για την απλή τροποποίηση του καταλόγου των ανωτάτων δικαστηρίων.

Άρθρο 10

Το άρθρο αυτό αναθέτει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου το ρόλο του θεματοφύλακα του πρωτοκόλλου.

Ο Γενικός Γραμματέας ενημερώνει τα κράτη μέλη για τις σχετικές με το πρωτόκολλο κοινοποιήσεις και μερμνά για τη δημοσίευσή τους στη σειρά «C» της *Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.